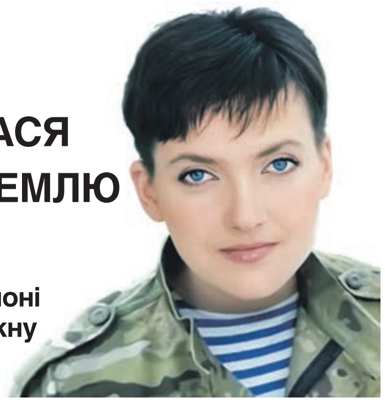
НАРОДНА АРМІЯ
26 травня, 2016
#20 {5449}

НАДІЯ САВЧЕНКО ПОВЕРНУЛАСЯ НА РІДНУ ЗЕМЛЮ

Понад 700 днів перебування в російському полоні не зламали відважну українську льотчицю

Наслідки постійних ворожих обстрілів у одній із будівель «промзони» в Авдіївці, яка під контролем підрозділів Збройних Сил України

«ПРОМЗОНА»: ОБСТРІЛИ НЕ ПРИПИНЯЮТЬСЯ

Промислова зона на околиці Авдіївки — «найгарячіша» точка в зоні АТО цієї весни. Лише за одну ніч минулої неділі НЗФ під час двох обстрілів позицій Збройних Сил та передмістя випустили понад 300 снарядів з артилерійських систем калібру 122 мм

До невеликого донбаського містечка Авдіївка сьогодні прикуто чимало поглядів — як в Україні, так і за її межами. І не тому, що тут розташований один із найбільших у Європі коксохімічних комбінатів.

Канонада у цьому районі майже не стихає. Намагаючись вибити наші підрозділи з так званої промислової зони цього містечка, бойовики майже щодня потужно обстрілюють цю ділянку лінії розмежування.

Передові українські підрозділи кілька місяців тому зайняли позиції у «промисловій зоні» містечка. Аби припинити постійні обстріли Авдіївки та власних позицій, у районі Ясинуватської автомобільної розв'язки вони фактично перерізали важливу для бойовиків рокадну комунікацію з Донецька на Горлівку і далі на Дебальцеве–Алчевськ–Луганськ. Відтепер на її невеликому відрізку завдовжки близько 300–400 метрів вони мають можливість зі своїх передових позицій здійснювати вогневий контроль за пересуванням бойовиків та їхніх вантажів цією дорогою. стор. 4-5

Підготовка багатьох військових підрозділів вже здійснюється відповідно до стандартів НАТО

СХВАЛЕНО СТРАТЕГІЧНИЙ ОБОРОННИЙ БЮЛЕТЕНЬ

На засіданні Ради національної безпеки і оборони України було схвалено Стратегічний оборонний бюлетень, що визначає основні завдання і напрями реформування оборонної сфери України. Цей документ, підготовлений у тісній співпраці з радниками держав-членів НАТО, передбачає розвиток оборонних спроможностей України у період до 2020 року, реформування системи управління Збройними Силами відповідно до стандартів НАТО та посилення демократичного цивільного контролю в оборонній сфері.

Стратегічний оборонний бюлетень визначає конкретні завдання та жорсткі строки їхнього виконання. На його основі забезпечуватиметься стратегічне планування в оборонному секторі, що буде втілено у відповідних державних програмах. Прийняття бюлетеня є важливим кроком до посилення оборонного потенціалу України та її євроатлантичної інтеграції, повідомляє Апарат РНБО.

На засіданні також обговорювалися хід виконання оборонних завдань та розвиток військово-промислового комплексу України.

Так, заплановано суттєво вдосконалити систему державного управління в цій сфері, визначено конкретні заходи щодо розвитку спроможностей оборонних підприємств із забезпечення Збройних Сил України та інших військових формувань сучасним озброєнням та військовою технікою.

Також було розглянуто проблеми з фінансуванням Державного оборонного замовлення та важливих військових програм у зв'язку з відсутністю законодавчого забезпечення наповнення спеціального фонду державного бюджету. У цьому контексті Кабінету Міністрів України доручено вжити невідкладних заходів для вирішення цього питання та забезпечення фінансування сектору оборони і безпеки в повному обсязі.

УКРАЇНА РОЗРАХОВУЄ НА СТВОРЕННЯ ТРАСТОВОГО ФОНДУ ДЛЯ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА РОЗБУДОВИ МИРУ НА ДОНБАСІ

Президент Петро Порошенко під час пленарного засідання Всесвітнього гуманітарного саміту в Стамбулі зазначив, що Україна розраховує на співпрацю з міжнародними організаціями та партнерами у створенні багатостороннього трастового фонду на підтримку реабілітації та зусиль із розбудови миру на Донбасі.

Глава держави наголосив, що російська окупація Криму та військова агресія на Донбасі негативно вплинули на гуманітарну ситуацію в Україні: тисячі вбитих і поранених, мільйони переміщених осіб і нужденних, повідомляє прес-служба глави держави.

«Колись Україна була гуманітарним донором, а тепер стала одержувачем гуманітарної допомоги. Завдяки цьому драматичному досвіду ми чітко зрозуміли, що необхідно терміново схвалити нову парадигму гуманітарної діяльності та посилити міжнародне гуманітарне реагування», — наголосив Президент. Глава держави додав, що Україна готова долучитися і зробити свій внесок.

«У той час, як Росія і її маріонетки грубо порушують норми міжнародного права, зокрема гуманітарного, Україна буде рішуче відстоювати необхідність зміцнення своєчасної і рішучої реакції Ради Безпеки в ситуаціях, коли гуманітарні принципи ігноруються», — наголосив Президент. Україна також підтримує ініціативу скликати Світовий форум із запобігання конфліктам до 2020 року задля ефективної співпраці держав-членів ООН у подоланні криз.

ЦЬОГОРІЧ МІНОБОРОНИ НЕ ЗАКУПОВУВАЛО МЕХАНІЧНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ЗУПИНКИ КРОВОТЕЧІ ТИПУ «ТУРНІКЕТ»

У зв'язку з появою в соціальних мережах інформації про закупівлю Міністерством оборони України неякісних кровоспинних турнікетів для військовослужбовців, які виконують завдання в районі проведення АТО, Управління комунікацій та преси МО України повідомляє, що 2016 року процедура закупівлі Міністерством оборони засобів для зупинки кровотечі механічних типу «турнікет» для потреб медичної служби Збройних Сил України не відбулася.

З ініціативи Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України до складу постійно діючої комісії з визначення відповідності продукції медико-технічним вимогам замовника було включено волонтерів із Проектного офісу реформ Міністерства оборони України для оцінювання наданих зразків турнікетів.

17 травня 2016 року комісією з визначення відповідності продукції медико-технічним вимогам замовника при Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» спільно з представниками Проектного офісу реформ Міністерства оборони України проведено оцінювання наданих зразків.

За висновками комісії та представників МО України, до оцінювання було допущено лише одного учасника, у зв'язку з чим відповідно до статті 30 Закону України «Про здійснення державних закупівель» відкриті торги щодо закупівлі виробів медичного та хірургічного призначення не відбулися.

З метою забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України механічними кровоспинними засобами прийнято рішення терміново видати у війська 20 тисяч турнікетів, які надані Збройним Силам України як іноземна гуманітарна допомога.

Також Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак наказав провести нараду з метою термінового опрацювання технічних умов для засобів для зупинки кровотечі механічних типу «турнікет» та після опрацювання технічних умов приступити до процедури закупівлі.

Очільник оборонного відомства поставив чітке завдання забезпечити всіх військовослужбовців, які виконують завдання в районі проведення АТО, індивідуальними медичними аптечками, укомплектованими кровоспинними засобами і препаратами.

УСІ ВИКЛАДАЧІ ВІЙСЬКОВИХ ВИШІВ ПОВИННІ МАТИ ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД УЧАСТІ В АТО

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак поставив п'ять основних вимог щодо зміни системи учбового процесу у відомчих навчальних закладах.

Зокрема, це оновлення професорсько-викладацького складу — всі викладачі повинні мати практичний досвід участі в АТО та вміти у стислі терміни ухвалювати важливі управлінські рішення. Також керівник оборонного відомства зазначив, що необхідно переглянути навчальні програми з урахуванням вимог і загроз, які виникають нині перед Збройними Силами України. Треба адаптувати навчальний процес відповідно до положень Стратегічного оборонного бюлетеня в контексті професіоналізації українського війська. При цьому слід створити належну матеріально-технічну базу для забезпечення навчального процесу та здійснювати її подальше вдосконалення.

Особливу увагу керівник оборонного відомства приділив збільшенню кількості практичних занять. «Усі навчання і тренування, групові вправи вимагаю проводити на військових полігонах з урахуванням практики, набутої під час ведення бойових дій у АТО», — наголосив генерал армії України Степан Полторак.

Микола ФЕДОРКІВ

ПРОЦЕДУРУ КОМПЛЕКТУВАННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН КОНТРАКТНИКАМИ СЛІД СПРОСТИТИ

Таке завдання поставив начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко під час наради щодо стану комплектування бойових військових частин військовослужбовцями за контрактом та строкової військової служби 2016 року, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Пріоритет й надалі надається Високомобільним десантним військам та бойовим бригадам. Частини та підрозділи Сил спеціальних операцій і розвідки комплектуватимуться позачергово і кращими військовослужбовцями, потім — частини забезпечення.

За комплектування передусім розвідувальних підрозділів бригад персональну відповідальність нестимуть командири бойових частин.

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України нагадав, що військовослужбовці строкової служби не залучатимуться до антитерористичної операції.

Також генерал армії України Віктор Муженко окремо наголосив на необхідності постійної турботи про захисників та їхні родини. За його словами, особливої уваги потребують сім'ї загиблих військовослужбовців, зокрема матері з неповнолітніми дітьми.

ПЛАНУЄТЬСЯ ПОБУДУВАТИ БЛИЗЬКО 30 БОЙОВИХ КОРАБЛІВ І КАТЕРІВ ДЛЯ ВМС

Відповідно до положень стратегічних документів у оборонній сфері в Збройних Силах України тривають заходи щодо відродження Військово-Морських Сил та набуття ними бойових спроможностей, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Тепер морська піхота, берегова артилерія та інші підрозділи ВМС беруть активну участь в антитерористичній операції на території Донецької та Луганської областей, готові дати відсіч збройній агресії з моря.

На сьогодні продовжується нарощування спроможностей корабельного складу. Так, на замовлення Міністерства оборони України для українських ВМС побудовані два малі броньовані артилерійські катери, триває виробництво ще чотирьох. Крім того, Міністерство оборони України уклало державний контракт із ПАТ «Завод «Ленінська кузня» на будівництво двох десантних катерів.

Загалом до 2020 року планується кардинально оновити корабельний склад Військово-Морських Сил і побудувати близько 30 бойових кораблів і катерів.

Також відповідно до рішення Міністра оборони України продовжується робота з розробки нового патрульного літака ВМС Ан-148МП. Орієнтовний термін прийняття його на озброєння — 2019 рік.

ЗАВУАЛЬОВАНІ РЕАЛІЇ

можливої поліцейської місії ОБСЄ,

або Готовність Кремля розв'язувати проблеми Донбасу мирним шляхом наразі обмежується гучними заявами

Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ в Україні відкрила нову передову патрульну базу в місті Щастя

Наприкінці минулого місяця Президент України Петро Порошенко повідомив про можливість проведення в зоні збройного конфлікту на Донбасі поліцейської місії ОБСЄ як ще одного етапу процесу його мирного (політичного) врегулювання. За словами українського Президента, на такий варіант його продовження нібито "згодна" й Російська Федерація. Це цілком може відповідати дійсності, принаймні формально, адже Путін ще під час своєї нещодавньої «прямої лінії» позитивно висловлювався щодо саме такого розвитку подій на Донбасі.

Однак не встигли розгорнутися політологічні баталії між прибічниками та противниками такого сценарію, як усіх різко та недвозначно «заспокоїв» ватажок терористичної організації «ДНР» Захарченко. Рівно за два дні після заяви Петра Порошенка він виголосив спіч для «представників ЗМІ» про «озброєних співробітників ОБСЄ», пообіцявши «розстрілювати їх як агресорів». Ця промова все розставила на свої місця: говорити про появу на Донбасі озброєних європейських поліцейських як уже майже узгоджений план подальших дій, м'яко кажучи, зарано.

Окрім того, ні в кого з експертів та спостерігачів, зокрема іноземних, не викликає сумніву те, що Захарченко явно нічого «самостійного» в ефір не видає. Ця проросійська маріонетка навряд чи насмілиться верзти щось «усупереч лінії кремлівської партії», перебуваючи на утриманні російського правлячого режиму. Зрозуміло, що вийти з-під опіки він просто не міг, спираючись на досвід тих ватажків, які тим чи іншим чином суперечили думці нинішніх керманичів Росії. Долі відомих «борців за русский мир» на кшталт Мозгового, «Бетмена», Дрьомова тощо явно не сприяють опозиційності ватажка «ДНР» до думки Кремля. Тож стає зрозумілим, що ці неадекватні заяви Захарченка обов'язково узгоджувалися з його кремлівськими господарями.

Отже, на сьогодні маємо достатньо дивну ситуацію. З одного боку, безпосередньо в зоні антитерористичної операції (АТО) після нетривалого затишшя, досягнутого завдяки домовленостям сторін щодо припинення вогню на великодні й травневі свята, бойовики знову нарощують інтенсивність обстрілів та збройних провокацій.

Навіть більше — на окремих ділянках фронту ними застосовується зброя, наявність якої є порушенням Мінських домовленостей, — танки, ствольна артилерія (калібру 122 мм), не говорячи вже про менш потужну зброю та бойову техніку, наприклад, різноманітні міномети та гранатомети. «Загуркотіло» майже по всій лінії розмежування…

З іншого боку, нинішній кремлівський режим чимдуж намагається демонструвати свою спроможність домовлятися, погоджуючись на різноманітні «формати» перемовин і навіть на поліцейську місію ОБСЄ. Щоправда, є один нюанс: ця готовність Кремля розв'язувати проблеми Донбасу мирним шляхом наразі обмежується гучними заявами. До того ж реальні справи кремлівського режиму свідчать про наявність у нього зовсім інших, протилежних цій обнадійливій картинці намірів.

БОЙОВИКИ ПРОДОВЖУЮТЬ ГАТИТИ ПО ПОЗИЦІЯХ НАШИХ ВІЙСЬК. У ТАКИЙ СПОСІБ ВОНИ НАМАГАЮТЬСЯ ПРИМУСИТИ УКРАЇНСЬКУ ВЛАДУ ПОГОДИТИСЯ НА ТЕ, ЩО ПРОПОНУЄ КРЕМЛЬ

Сьогодні ні в кого вже немає сумнівів, що «Мінський процес» на Донбасі загальмовано. Бойовики продовжують обстрілювати українські війська в зоні конфлікту, відверто порушуючи всі формальні та неформальні домовленості, а російська влада, прагнучи послабити санкційний зашморг на своїй шиї, дедалі частіше вдається до розпливчастої та примиренської риторики із заздалегідь неприйнятними для України умовами. Такими, наприклад, як пропозиція вести прямі перемовини з ватажками проросійських незаконних збройних формувань (НЗФ), проводити вибори на окупованих територіях у присутності цих НЗФ та російських військ, не здійснюючи при цьому контроль за перетином російсько-українського кордону на ділянці, яку українська влада нині не контролює. Звісно, керівництво нашої держави навряд чи пристане на ці «умови примирення» по-російськи.

Саме тому бойовики продовжують гатити по позиціях наших військ з усього, що можна, а подекуди і не можна. У такий спосіб вони намагаються примусити українську владу погодитися на те, що пропонує Кремль. Адже затягування та заморожування конфлікту як постійного фактору дестабілізації України, а саме такий сценарій як «запасний» розглядають у Росії, грає не на користь українській владі та гальмує проведення глибинних перетворень у країні.

Звісно, це «примирення по-московськи» неабияк ускладнює реакція міжнародної спільноти, яка вилилася у так звані фінансово-економічні та політичні санкції проти Росії. Та схоже, що влада цієї країни мало зважає на це. «Затягуючи пояси» у власних бюджетних витратах, вводячи жорсткий внутрішній режим контролю за власним населенням, кремлівські керманичі зовсім не збираються відмовлятися від зовнішніх агресивних планів стосовно своїх сусідів. Принаймні не припиняється постачання на окуповану частину українського Донбасу «гуманітарних вантажів» різноманітних калібрів, палива, запасних частин, а головне — зброї та «добровольців». За даними різних джерел, протягом останніх двох місяців «окупаційним анклавам» так званих «ДНР» та «ЛНР» з Росії поставлено тільки бронетанкової техніки не менше батальйонного комплекту (до 33–34 одиниць). Постійно триває оновлення та доозброєння парку важкої бойової техніки, а також озброєння вже сформованих і активних НЗФ на окупованій території. Наприклад, до складу «артилерійських формувань» так званої «Народної міліції ЛНР» на заміну 122-мм РСЗВ типу БМ-21 «Град» із РФ протягом 2015-го та 4-х місяців 2016-го років надійшли більш потужні 220-мм РСЗВ БМ-27 «Ураган» та 300-мм РСЗВ БМ-30 «Смерч» кількістю не менш як 22–24 одиниці.

Будемо відверті, намагання України і світової спільноти перевести конфлікт на Донбасі в русло політичного (мирного) врегулювання наразі наштовхується на, м'яко кажучи, брехливу позицію нашого північно-східного сусіда. Керманичі Кремля проголошують нібито мирні речі, погоджуються на мирне розв'язання збройного конфлікту на українському Донбасі й навіть виказують згоду на такі кардинальні рішення та методи, як «поліцейська місія ОБСЄ» (так, міжнародні санкції негативно позначаються на фінансово-економічному становищі агресора), але насправді мають у цьому питанні зовсім іншу мету, про яку красномовно свідчать 122-міліметрові снаряди та 120-міліметрові міни, які чи не щодня падають на наші позиції у промисловій зоні Авдіївки, а також нові САУ та РСЗВ, вкотре поставлені бойовикам з путінського військторгу…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

«РОСІЯ МАЄ ВИВЕСТИ ВІЙСЬКА З ОКУПОВАНОЇ ЧАСТИНИ УКРАЇНИ І ПРИПИНИТИ ПОСТАЧАТИ ТУДИ ЗБРОЮ ТА НАЙМАНЦІВ»

Президент Петро Порошенко провів телефонну розмову в «нормандському форматі»

Глава держави привернув увагу до погіршення безпекової ситуації, зокрема обстрілів у районі Авдіївки, що є реальною перешкодою для досягнення прогресу в мирному врегулюванні, повідомляє прес-служба Президента.

Співрозмовники погодилися, що для продовження політичного діалогу потрібна рішуча деескалація і повне припинення вогню.

Президент України наголосив, що для цього Росія має вивести війська з окупованої частини України і припинити постачати туди зброю та найманців. Глава держави також приділив значну увагу необхідності відновлення контролю над українсько-російським кордоном.

Керівники України, Франції, Німеччини та Росії підтримали розгортання поліцейської місії ОБСЄ на Донбасі і початок консультацій щодо цього питання.

Під час розмови було також наголошено на необхідності повного виконання Мінських домовленостей включно зі створенням безпекових передумов для проведення місцевих виборів у деяких районах Луганської та Донецької областей на основі українського законодавства та норм БДІПЛ/ОБСЄ.

Петро Порошенко закликав Росію звільнити всіх українських заручників включно з Надією Савченко, Геннадієм Афанасьєвим, Юрієм Солошенком.

Глава держави також назвав неприпустимим постійне порушення прав кримських татар в окупованому Росією Криму і закликав припинити їхнє переслідування та негайно відпустити всіх політичних в'язнів.

Одна з понівечених обстрілами будівель на «промці»

Командир взводу з позивним «Космос»

«ПРОМЗОНА»: ОБСТРІЛИ НЕ ПРИПИНЯЮТЬСЯ

Промислова зона на околиці Авдіївки — «найгарячіша» точка в зоні АТО цієї весни. Лише за одну ніч минулої неділі НЗФ під час двох обстрілів позицій Збройних Сил та передмістя випустили понад 300 снарядів з артилерійських систем калібру 122 мм

Наслідки прямого влучання 122-мм ворожого снаряда в бліндаж. Наші хлопці встигли сховатися в більш безпечному місці

Хвостовик від 120-мм міни

Звісно, таке становище не влаштовує озброєних захисників «русского мира» та їхніх господарів у Кремлі. Адже воно зовсім не сприяє «ритмічній роботі» путінського «воєнторгу», особливо в контексті поставок його новинок та товарів у бік горлівського «гарнізону» бандитів. Тепер їм доводиться тягати «гуманітарний» боєкомплект, паливо, інші предмети матеріально-технічного постачання довшим та до того ж необладнаним маршрутом.

Попри досягнуті раніше домовленості щодо повного припинення вогню, бойовики вкотре не тільки їх порушили, а й повністю нівелювали, застосовуючи у цьому районі важке озброєння — ствольну артилерію (калібри 122 мм та 152 мм) та бронетехніку, зокрема танки. Навіть більше — значно підвищився рівень інтенсивності вогню.

Адепти «народної республіки» неодноразово намагалися відтіснити українські війська, атакуючи їх з різних напрямків досить значними силами (за даними української розвідки, на цій ділянці фронту командування НЗФ зосередило не менш як два мотострілецьких батальйони, підсилених артилерійськими та танковими підрозділами).

Тамтешній навколишній пейзаж нагадує щось на кшталт декорацій чергового голлівудського блокбастера про апокаліпсис — майже тотально зруйнована інфраструктура району, розтрощені будівлі, розбите промислове обладнання, розстріляні автівки, уламки та фрагменти різноманітних боєприпасів, якими засипають навколишні краєвиди «захисники Новоросії».

— Бойовики достатньо щедро та активно «насипають» по наших позиціях із різноманітних стволів, — розповідає начальник розвідки батальйону офіцер із позивним «Хан», — причому вже не відіграє ролі — день це чи ніч.

Початок на 1-й стор.

Ніби на підтвердження слів офіцера, неподалік КСП батальйону в повітрі з характерним гуркотом розривається міна. Загалом за кілька годин перебування на промзоні нарахував принаймні 7 розривів 120-мм мін, не кажучи вже про воронки та хвостовики від 120-мм та 82-мм мін, які тут стирчать майже всюди і які явно «прилетіли» сюди невипадково. Навколишні краєвиди подекуди доповнюють досить прикметною рисою воронки від розривів 122-мм снарядів.

ТОТАЛЬНО ЗРУЙНОВАНА ІНФРАСТРУКТУРА, РОЗТРОЩЕННІ БУДІВЛІ, РОЗБИТЕ ПРОМИСЛОВЕ ОБЛАДНАННЯ, РОЗСТРІЛЯНІ АВТІВКИ — ЦЕ НАВКОЛИШНІ КРАЄВИДИ «ПРОМКИ»

— Так, це свіжі, — помічаючи мій зацікавлений погляд, пояснює «Хан», — минулої ночі було «спекотно», бойовики «накривали» 120-мм мінометами майже увесь наш район. Окрім того, достатньо активно цю місцевість прострілюють снайпери російських найманців, адже дистанція до противника тут у середньому 600–750 метрів, тобто коронна для будь-якого снайпера (хоча є ділянки, де наші позиції сходяться з позиціями бойовиків ще ближче, майже впритул до 100 метрів). Ми, звісно, їх «заспокоюємо», адже це реально загрожує життю та здоров'ю наших бійців…

І це були не просто слова… Під час нашого перебування на позиціях українських десантників у одного з них поцілив ворожий снайпер, важко поранивши нашого бійця у груди. На жаль, поранення було смертельним…

У підрозділі, який тримає оборону в промзоні Авдіївки, досвідчені бійці. ДАП, Дебальцеве, Опитне, Водяне, Піски — для багатьох із них це не просто топографічні назви.

— Обстріляних хлопців у нас чимало, — доповнює свого колегу офіцер із позивним «Італієць», — тому цим загарбникам тут нічого доброго не світить. І взагалі, їх рятує той факт, що вогонь у відповідь ми відкриваємо лише за командою і за реальної загрози нашому життю та здоров'ю. Хоча тут, на «промці», це поняття доволі відносне. Адже, «прилетіти» тут може будь-що і будь-якої хвилини — від автоматної кулі до танкового або артилерійського снаряда.

Слова офіцера-десантника підтверджує навколишня обстановка, де навіть будівля КСП батальйону має сліди влучання різноманітних ворожих боєприпасів.

Вибити десантників із «промки» бойовики пробували вже неодноразово, зокрема за допомогою важкого озброєння. Результат — нульовий. Навіть у таких надскладних умовах, коли доводиться пересуватися між позиціями бігом, а у разі артилерійських обстрілів — рятуватись у розтрощених залишках промислових будівель. Навіть коли противник атакував наші будівлі-позиції одразу з трьох боків за підтримки активного й масованого вогню артилерії та мінометів, жодного разу десантники не відступили, не зробили жодного кроку назад. Наші хлопці тримають ситуацію в зоні своєї відповідальності під повним контролем.

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
Фото Романа ДРАПАКА

Начальник розвідки батальйону з позивним «Хан» — випускник Київського вищого зенітно-ракетного училища. Це його вже третя війна

Корегувальник з позивним «Італієць» в АТО з серпня 2014 року. Пройшов шлях від рядового до молодшого лейтенанта. Був вже удвічі поранений

Позиція «Скелет»

Обстріляна техніка в «промзоні»

ДЕСАНТ НЕ ВІДСТУПАЄ…

Про один бій на «промці» Авдіївки

Історія участі військовослужбовців одного з підрозділів Високомобільних десантних військ, який сьогодні тримає оборону в промзоні Авдіївки, в АТО сповнена багатьма героїчними епізодами та сторінками.

Це трапилося 6 квітня. Група з 15-ти бійців на чолі із заступником командира роти вогневої підтримки по роботі з особовим складом — офіцером з позивним «Дубас» зайняла оборону в одній із будівель у так званій промисловій зоні Авдіївки…

Противник вів інтенсивний вогонь із різноманітних вогневих засобів, намагаючись вибити десантників з їхньої позиції. Адже вони неабияк допекли бойовикам тим, що мали можливість прострілювати їхній найближчий тил.

Поступово, використовуючи густий чагарник і лісопаркову зону, бойовики російсько-терористичних угруповань напівоточили позицію групи «Дубаса», вогонь посилювався. У десантників вичерпувався бойовий комплект, закінчувалась вода. А ворог не давав навіть «підняти голови», прострілюючи як саму позицію, так і безпосередньо підходи до неї…

Зрештою групи бойовиків, які накопичились перед фронтом підрозділу та на його флангах, атакували будівлю, де оборонялися десантники, одночасно з трьох сторін, попередньо інтенсивно обстрілявши її запалювальними боєприпасами, внаслідок чого на другому поверсі спалахнула пожежа…

Виникла реальна загроза загибелі наших бійців, які оборонялися на першому поверсі. Переважна більшість із них у групі «Дубаса» були в такому серйозному бою вперше, тож досвідчений офіцер та наставник запропонував їм, поки є можливість, відійти, пробитися в тил… Жоден із десантників не пристав на пропозицію командира, всі вирішили залишитися з ним і обороняти позицію до останнього…

А тим часом командування батальйону, яке знало, що в десантників закінчуються боєприпаси, намагалося організувати їхнє постачання групі «Дубаса», яка вела в цей момент запеклий бій. Доставити БК визвалися 6 добровольців… Попри шалений обстріл бойовиків, ця шістка відважних зуміла пробитися до побратимів, які відбивалися від навали терористів, і доставила їм такі необхідні боєприпаси. Навіть більше — всі шестеро навідріз відмовилися повертатися, воліючи підсилити групу «Дубаса».

І десантникам вдалося відстояти свою позицію. Допоміг… Гімн України. А було так. Палаючий другий поверх будівлі не викликав у бойовиків жодних побоювань, адже їм і на думку не спадало, що українські десантники можуть повернутися на позиції, коли він вигорить. Тим паче, що почули в ефірі, як «Дубас» під час одного з радіообмінів із командуванням батальйону… заспівав Гімн України. Чомусь вони вирішили, що у такий спосіб українські десантники прощаються із побратимами, як це зробили останні захисники ДАПу, заспівавши в ефірі Гімн України, розуміючи своє безвихідне становище і збираючись битися до кінця. Тим паче, що чимало бійців саме цього батальйону були у ДАПі і брали участь у його обороні.

Тож незабаром бойовики насмілилися піти в атаку, розраховуючи лише «зачистити» будівлю, добивши вижилих у тому пеклі десантників… І раптом потрапили під шквальний вогонь українських десантників з другого поверху будівлі, звідки вони явно не розраховували почути бодай постріл. Ефект раптовості зробив свою справу — залишивши на виду українських десантників 5 тіл своїх бійців, бойовики були вимушені відступити.

Цікаво, що бій тривав безперервно 7,5 години, але за цей час, що є дивом, ніхто з групи «Дубаса» та шістьох добровольців, які пробилися до неї вже під час бою, не був навіть поранений.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ЧОТИРИЛАПІ СОЛДАТИ-САПЕРИ

ВИНЮХУЮТЬ ВИБУХІВКУ ЗА 4–5 МЕТРІВ

У комплексі собака, кінолог і сапер — дуже ефективний бойовий організм

Собака був і залишається надійним помічником сапера. Його ніс не можуть замінити ні роботи, ні міношукачі, ні аналізатори запаху. Адже добре підготовлені пси-сапери винюхують вибухівку за 4–5 метрів.

— У залежності від потреб та завдань у зоні АТО одночасно перебувають до п'яти кінологічних розрахунків. Там, де ми зараз працюємо, багато металевих уламків боєприпасів, металу, тож міношукач у таких умовах не надто ефективний. Допомагає собачий нюх, — каже командир загону підготовки кінологів та собак Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України підполковник Валентин Чорний. — Звичайно, пес не є на 100% досконалим засобом пошуку вибухонебезпечних предметів, як і міношукач чи робот за 100 тисяч доларів. Йому теж властиво помилятися. Але людина і собака працюють як одне ціле, доповнюючи один одного. І в комплексі собака, кінолог і сапер — дуже ефективний бойовий організм.

Сьогодні загін Центру розмінування з Кам'янця-Подільського — єдиний у Збройних Силах України військовий організм, де готують кінологів та службових собак для мінно-розшукової служби (МРС) і для охорони особливо важливих об'єктів держави.

Бойова одиниця загону — кінологічний розрахунок з людини і собаки. Найважливішим завданням, від якого залежить успіх, є формування тандему дресирувальника і тварини.

Старший інструктор відділу підготовки кінологів старшина Віталій Головатюк у Центрі розмінування служить із 2005 року. Ірак і Афганістан він пройшов з ротвейлером Ремою, яка померла 2 роки тому на 12-му році життя.

— Вірний був друг, відмінний професіонал, зірка телебачення і газет, — із сумом пригадує старшина. — У центрі певно не знайдеться жодної людини, яка би не любила Рему. Зараз у мене молодий дворічний лабрадор Рей, для своїх — Гриша-сапер. Я взяв його цуценям. Мама — Джесі, зараз в АТО, батько — Лорд, ветеран Косова. У 2015-му в АТО ми з ним виконували спеціальні завдання з пошуку, виявлення і розмінування, перевіряли адмінбудівлі, школи, лікарні, дитячі садочки і щоранку прочісували дорогу й узбіччя від Краматорська до аеродрому.

Андрій АГЄЄВ

Дворічний лабрадор Рей (для своїх — Гриша-сапер) під час занять у Центрі розмінування

ПРО РОЗПОРЯДОК ДНЯ І 600 ГРАМІВ М'ЯСА

На раціон собаки витрачається трохи більше 40 гривень на добу. Годують їх один раз — суп-кашею: 600 грамів м'яса, крупи, овочі. Цього достатньо, бо пси, аби добре працювати, повинні бути і не ситі, і не голодні.

— Режим собаки залежить від розпорядку дня його дресирувальника. О 8.00 — прибирання вольєра, потім вигулювання, чищення. Залежно від ступеня підготовленості собаки проводяться його планові тренування. Потім годинний перепочинок, доопрацювання окремих елементів індивідуального плану підготовки, о 16.00 — харчування та о 17.00 — кінець робочого дня як для інструктора, так і для собаки, — розповідає командир загону підготовки кінологів та собак підполковник Валентин Чорний.

У штаті загону є ветеринарний лікар. Його головне завдання — профілактика захворювань, контроль за харчуванням, фізичним станом службових собак, планові й позапланові заходи ветеринарного забезпечення. На кожного пса при народженні заводиться ветеринарна книжка.

Кожний собака у загоні забезпечений окремим вольєром. Не допускається проживання у вольєрі двох собак, у кожного є свій казанок для їжі. За інструктором закріплюється не більше двох собак.

Але практика свідчить, що й два — забагато. Бо вони як живі істоти починають ревнувати господаря, через що між ними може виникнути конфлікт. Двоє собак за одним інструктором переважно закріплюється тоді, коли одна з тварин вже наближається до граничного віку і треба готувати її заміну. Адже не припустимо, щоб в інструктора не було робочого собаки.

КРОЛІ ТА ВІВЦІ ЯК ПОДРАЗНИК

— Процеси підготовки службових собак мінно-розшукової служби постійно коригуються і вдосконалюються. Так само, як застосування мінно-вибухових речовин чи вибухонебезпечних предметів постійно змінюється, ми теж повинні крокувати в ногу з часом, — каже підполковник Валентин Чорний. — Спочатку ми набули досвід застосування наших вихованців у Південному Лівані, там свої особливості, потім з Іраку ми зробили певні висновки, Косово, Афганістан... Зараз — зона проведення АТО. Тут свої нюанси: розтяжки в «зеленці», заміновані автомобілі, покинуті позиції. Ми працюємо й у населених пунктах, де може бути прямий контакт зі свійськими тваринами та сторонніми особами. Тому на робочих майданчиках сьогодні в нас бігають кролі, пасуться вівці та постійно ходять люди. Це для того, щоб собака, виконуючи свою роботу, спокійно міг реагувати на ті чи інші сторонні подразники.

СЕЛЕКЦІЯ НА ПЕРШОМУ ПЛАНІ

З початком АТО штат особового складу загону (це люди і собаки. — **Авт.**) порівняно з мирним часом зріс втроє. З людьми простіше: військкомат за заявкою пришле вояка, а з собаками так не вийде. За обмежений час поставити до строю півтора-два десятки професійно підготовлених собак неможливо. Тут працює система від селекції до готового до бою пса. Підбір тата і мами, 63-денна вагітність, народження, час біля мами. З півтора-дворічними собаками Центру розмінування допомогли волонтери, які займаються дресируванням і вихованням службових собак.

— У нас близько трьох десятків підопічних. Ми працюємо з німецькою вівчаркою, бельгійською вівчаркою (малінуа) і лабрадором. Малінуа ми зацікавились через використання її в арміях країн-членів НАТО, адже за деякими показниками і критеріями малінуа перевершує німецьку вівчарку. Таких у нас поки що троє — один зараз у Косові, а два цуцики — в стадії дресирування, — розповідає підполковник Валентин Чорний.

ВІК ДЛЯ СОБАКИ — НЕ ВИРОК

З двох до восьми років — період професійної зрілості чотирилапого, пік його форми. Далі починається спад ефективності, і з дев'яти років вони йдуть на заслужений відпочинок — пенсію. Але, як і в людей, вік — не вирок у професії. Починаючи з 9 років, собака має доводити свою придатність на спеціальних іспитах. Витримує їх — робочий вік продовжується, ні — списується. Їх просто віддають у хороші руки, адже є чимало охочих отримати вихованого, натренованого і відданого друга.

Так, німецька вівчарка Ларс — один із найвідоміших «військових» собак в Україні — на заслужений відпочинок не поспішає. Ларс — сапер, за свої десять років знайшов сотні вибухонебезпечних предметів, працював у Косові, Македонії, Сербії, Афганістані. Із Косова повернувся з медаллю НАТО і зараз пхає свого носа в усі небезпечні місця Донбасу. Знайшов уже майже 30 саморобних вибухових пристроїв та інженерних боєприпасів.

1 ІЗ 10 — ПРИДАТНИЙ

Підготовка собаки до роботи у складі розрахунку МРС починається одразу, як вона потрапляє в центр. Якщо це цуценя, то змалечку бачить роботу старших псів, якщо це підрощений молодняк — за порогом КПП. Починається усе з виховного дресирування, навичок загальної слухняності («поруч», «до мене», «сидіти») і смуги перешкод. За цим — спеціальний курс. Якщо собака прихильний до дресирувальника, курс підготовки мінно-розшукової служби триває 6 місяців.

За статистикою, лише один із десяти півтора-дворічних собак стає придатним до мінно-розшукової служби. Відбір здійснюється через поетапне тестування. Перший — у 3 місяці, коли ветеринар визначає фізіологічний розвиток. Наступні — в 4, 6 та 9 місяців, коли перевіряється реакція цуценяти на сторонні подразники, поведінка в певних штучних чи природних обставинах. У 12 місяців визначають напрям діяльності відповідно до здібностей — шукати міни чи нести службу у варті.

P.S.

У країнах НАТО кінологу дозволяється на вихідні дні брати вихованця додому. Це значний «плюс». Адже контакт бойового розрахунку, процес тренування і налагодження взаєморозуміння має бути безперервним, а коли собака перебуває серед людей, він стає більш соціально безпечним. Якщо кінолог бере собаку додому, він забезпечується службовим автомобільним транспортом і отримує певну суму додаткових коштів на утримання службового пса та грошову компенсацію за роботу зі своїм підопічним у вільний від служби час.

ЗА БАТЬКОМ ДО ВІЙСЬКА ПІШОВ СИН,

А ЗГОДОМ ВИЯВИЛИ БАЖАННЯ СЛУЖИТИ ЩЕ Й ДРУЖИНА ТА ДОНЬКА

З початку цього року з Одещини до Збройних Сил було направлено 10 подружжів, а загалом охочих укласти контракт побільшало вдвічі

Цього року з бажанням стати професійними військовослужбовцями до Одеського обласного військового комісаріату звернулося понад 1000 громадян. З них були відібрані і відбули у війська близько 750 мешканців області.

Як розповів начальник відділу комплектування та призову — заступник Одеського обласного військового комісара підполковник Денис Галушко, попит на військову службу сьогодні зріс. У порівнянні з аналогічним періодом минулого року подано вдвічі більше заяв. Утім ніхто не женеться за кількістю. Наголос робиться на якість відбору. Кандидати на проходження військової служби за контрактом розглядаються, немов під мікроскопом. А їхні професійні навички, морально-ділові якості, рівень фізичної підготовки зважуються, як на аптечних терезах.

— Здебільшого звертаються молоді люди, які раніше проходили строкову службу. Перевагою під час відбору користуються ті кандидати, які завершили навчання у вищих навчальних закладах або мають середню технічну освіту. Всі вони проходять поглиблене медичне й психологічне обстеження. На співбесіді з професійної тематики визначаються їхні перспективи, виходячи з рівня навченості та військово-облікової спеціальності, — зауважив офіцер.

Один з кандидатів — молодший сержант запасу Максим Войтенко свого часу проходив строкову службу зв'язківцем в одній із частин Повітряних Сил, а тепер вирішив підписати контракт, стати військовим професіоналом. Його земляк — рядовий запасу Іван Яровий вирішив спробувати себе в морській піхоті. Для цього в нього є необхідна підготовка і практичний досвід строкової служби на флоті. Хлопці не приховують, що сьогодні професія захисника Батьківщини користується популярністю серед молоді.

А нещодавно до Одеського обласного військового комісаріату звернулося подружжя. Євген та Олена Лісові прагнуть проходити службу за контрактом у Високомобільних десантних військах. Вони б і надалі працювали в народному господарстві за цивільними професіями, але з почуття патріотизму вирішили присвятити себе військовій службі. Командування військової частини підтримало бажання Євгена та Олени служити разом й підібрало їм відповідні посади. Варто зазначити, що такий випадок не є поодиноким. З початку цього року з Одещини до війська було направлено 10 подружжів.

— На початку весни до нас звернувся мешканець Одеси Артур Висоцький, який побажав служити разом з батьком у зоні АТО, — розповідає Денис Галушко. — Минуло небагато часу, й до нас прийшли записуватися його молодша сестра Анастасія — випускниця одного з одеських вишів та мати — домогосподарка. Тепер нам доводиться постійно працювати з родинами, які вирішили присвятити своє життя військовій службі за контрактом. Їхня кількість постійно зростає. Раніше таких добровольців було не так уже й багато.

Сьогодні на обласному збірному пункті людно: хтось пише тести профвідбору, інші вже отримують направлення на службу, а дехто тільки вивчає вакансії.

— Строкову службу я проходив у одній із частин оперативного командування «Південь», — розповідає один з кандидатів на контрактну службу Дмитро Бурдейний. — Згодом працював на приватному підприємстві, де немає ні стабільності, ні соціальних гарантій. Перспектив для професійного зростання теж не побачив, тому прийшов на обласний збірний пункт, де мені запропонували посаду контрактника в одній із військових частин Сухопутних військ.

На фото (зліва-направо): старший офіцер відділення офіцерів запасу та кадрів Суворівського РВК м. Одеса лейтенант Аліна Адаховська, кандидати на проходження військової служби за контрактом Ольга Приходько та Сергій Срібний, начальник відділення комплектування військкомату капітан Іван Картамишев з кандидатами Веронікою Ясько і Валерієм Грушко

Як з'ясувалося під час розмови зі старшим офіцером відділу комплектування та призову Одеського обласного військового комісаріату майором Олексієм Пановим, здебільшого про військову службу за контрактом мешканці Одещини дізнаються з регіональних та національних ЗМІ, а також різних інтернет-ресурсів. Військкоматівці ж доповнюють агітацію молоді банерами в населених пунктах та рекламою на транспорті.

МОЛОДІ ЛЮДИ ПЕРЕКОНАЛИСЯ, ЩО СЛУЖБА ЗА КОНТРАКТОМ ДОЗВОЛИТЬ ЇМ МАТИ БІЛЬШ ВИСОКИЙ ЗАРОБІТОК, НІЖ У ЦИВІЛЬНОМУ ЖИТТІ. ПЛЮС РІЗНІ СОЦІАЛЬНІ ПІЛЬГИ

— Окрім всього, в нас є декілька агітаційних груп, які в середньому за місяць здійснюють не менше восьми виїздів і зустрічей з відповідною категорією громадян. Адже у століття інформаційних технологій не менш важливо доступно донести до людей весь обсяг відомостей про контрактну службу. При цьому змушувати ми нікого не намагаємося. Адже це має бути свідомий вибір і виважений крок, — зауважив майор Олексій Панов.

За словами співрозмовника, молодь віком від 20 до 30 років часто-густо звертається до районних військкоматів за рекомендацією друзів і знайомих, а також після участі в ярмарках вакансій. Більшість з них вже встигли після служби в армії попрацювати, зважити всі «за» і «проти». Іншими словами, мають цілком аргументоване прагнення повернутися до війська.

— Не приховую, що багато в чому це бажання є прагматичним. Молоді люди переконалися, що служба за контрактом дозволить їм мати більш високий заробіток, ніж у цивільному житті. Плюс різні соціальні пільги, а також можливість вирішити житлову проблему, — розповідає Олексій Панов.

Завдяки конструктивній взаємодії з військовим керівництвом з'єднань і частин всі кандидати потрапляють до тих військових колективів, де вони можуть найбільш ефективно виконувати службові обов'язки.

— Свою роботу ми координуємо з регіональним центром зайнятості населення, зокрема обмінюємося базами даних, аби мати точнішу картину по фахівцях, які хочуть працевлаштуватися, — продовжила розмову провідний спеціаліст відділу комплектування та призову Одеського обласного військового комісаріату Анна Швидка. — Якщо говорити про спеціальності, які сьогодні найбільш затребувані у військах, то це водії, електрики, водії-механіки, оператори навідники і молодший командний склад.

Як зазначив начальник відділення комплектування Суворівського районного військового комісаріату капітан Іван Картамишев, нинішніх кандидатів у контрактники можна умовно розділити на три групи. Перша — це ті, хто бажає служити ближче до дому. Це, як правило, люди сімейні, що мають власне житло. Головним в їхньому виборі є стабільність. До другої групи належать ті, хто підписує контракт заради відповідного грошового забезпечення. Але в цьому немає нічого поганого: рівень зарплати є важливим чинником й у цивільному житті. Військо для воїна-професіонала — це теж місце роботи. Претенденти іноді жартують: нам, мовляв, байдуже, де служити, — хоч в артилерії, хоч у десанті, де більше платять, там і служитимемо. До третьої групи належать ті, яких можна назвати справжніми патріотами. Вони йдуть до війська за покликом серця, щиро бажаючи захищати свою Батьківщину від ворога. І таких з кожним разом більше! Зрештою служба в армії є цікавою і стабільною роботою. І громадяни, усвідомлюючи це, при виборі місця праці віддають перевагу війську.

Сергій ДАНИЛЕНКО

ЗБРОЙНІ СИЛИ ПОПОВНЮЮТЬ КОНТРАКТНИКИ З ДОСВІДОМ АТО

Нещодавно зі збірного пункту Запорізького обласного військового комісаріату вкотре урочисто відправили до навчальних центрів Збройних Сил України понад 100 осіб, третина яких мають досвід участі в антитерористичній операції.

— З початку року в Запорізькій області на військову службу за контрактом прийнято 940 осіб. Під час чергового циклу відправки до навчальних центрів буде направлено ще понад 140 кандидатів на військову службу за контрактом, — повідомив заступник обласного військового комісара по роботі з особовим складом полковник Михайло Логвінов.

А з Вінниці відправили до навчальних центрів Збройних Сил України 110 юнаків та дівчат, які виявили бажання вступити на контрактну службу до українського війська.

Як зазначив офіцер відділу комплектування та призову (підготовки до військової служби) Вінницького ОВК капітан Володимир Дозорець, кандидати спрямовані до різних навчальних центрів, де здобуватимуть військовий фах за спеціальністю. Після чого за результатами навчання прийматиметься рішення про підписання з кандидатами контракту.

Загалом з початку 2016 року вже понад 880 вінничан пройшли навчання та, уклавши контракт, проходять службу в частинах та підрозділах Збройних Сил України. 78 з них брали участь в АТО.

Інф. «НА»

ПОНАД 42 ТИСЯЧІ УКРАЇНЦІВ

БРАЛИ УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНИХ МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЯХ

За більш ніж 20 років українські миротворці взяли участь в операціях з підтримки миру в таких регіонах, як Косово, Боснія і Герцеговина, Східна Славонія, Ангола, Македонія, Гватемала, Таджикистан, Афганістан, Хорватія, Кувейт, Сьєрра-Леоне, Придністров'я, Ірак, Ліван, Ефіопія, Еритрея, Грузія, Судан, Кот-д'Івуар, Демократична Республіка Конго, Ліберія

Зі здобуттям незалежності Україна здійснила вагомий внесок у справу зміцнення миру і стабільності в європейському регіоні та у світі в цілому. Починаючи з 1992 року понад 42 тисячі українських військовослужбовців взяли участь у міжнародних миротворчих операціях у різних частинах світу. Протягом цього часу 51 військовослужбовець Збройних Сил України пожертвував життям і понад 100 зазнали поранень.

Історія миротворчої діяльності України розпочалася на початку 90-х років ХХ століття, коли розпал політичних протиріч і громадських процесів став каталізатором виникнення військових протистоянь та збройних конфліктів у деяких країнах Європи, зокрема у Югославії.

За більш ніж 20 років українські миротворці взяли участь в операціях з підтримки миру в таких регіонах, як Косово, Боснія і Герцеговина, Східна Славонія, Ангола, Македонія, Гватемала, Таджикистан, Афганістан, Хорватія, Кувейт, Сьєрра-Леоне, Придністров'я, Ірак, Ліван, Ефіопія, Еритрея, Грузія, Судан, Кот-д'Івуар, Демократична Республіка Конго, Ліберія тощо.

Наймасштабнішою серед них стала українська миротворча місія в Іраку, в межах якої підрозділи Збройних Сил України у 2003–2008 роках брали участь в Іракській війні у складі коаліційних військ під проводом США. За цей період до процесу встановлення миру і стабільності в Іраку було задіяно 1690 українських військовослужбовців, 18 з яких загинули, понад 40 зазнали поранень.

Як зазначають фахівці Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України, на сьогодні Україна, як одна з держав-засновниць ООН та відповідальний член міжнародного співтовариства, продовжує відігравати активну роль у миротворчих місіях, здійснюючи, разом з іншими країнами, важливий внесок у зміцнення миру та стабільності, розв'язання збройних конфліктів і недопущення виникнення нових осередків напруження.

На переконання військових експертів, такий підхід до участі нашої держави у безпекових процесах сприяє зміцненню її міжнародних позицій та національної безпеки, а також виникненню нових можливостей поглиблення економічної співпраці з відповідними державами. Також участь у миротворчих операціях дає можливість ознайомитися з досвідом інших країн у галузі оборонного планування та реформування збройних сил тощо.

НИНІ В 10 МІЖНАРОДНИХ ОПЕРАЦІЯХ З ПІДТРИМАННЯ МИРУ І БЕЗПЕКИ БЕРЕ УЧАСТЬ 521 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ

На сьогодні одним із основних регіонів миротворчої активності України є африканський континент, де українські військовослужбовці в складі місій ООН сприяють урегулюванню нестабільної ситуації у Ліберії, Судані, Демократичній Республіці Конго та Кот-д'Івуарі. Українські миротворці також беруть участь у місіях НАТО в межах операції «KFOR» у Косові, Тренувально-дорадчій місії НАТО «Рішуча підтримка» в Ісламській Республіці Афганістан. Окрім того, Збройні Сили України активно задіяні в діяльності Спільних миротворчих сил у Зоні безпеки Придністровського регіону Республіки Молдова, сил ООН із підтримання миру на Кіпрі (UNFICYP), Тимчасових сил ООН із забезпечення безпеки в Аб'єй (UNISFA).

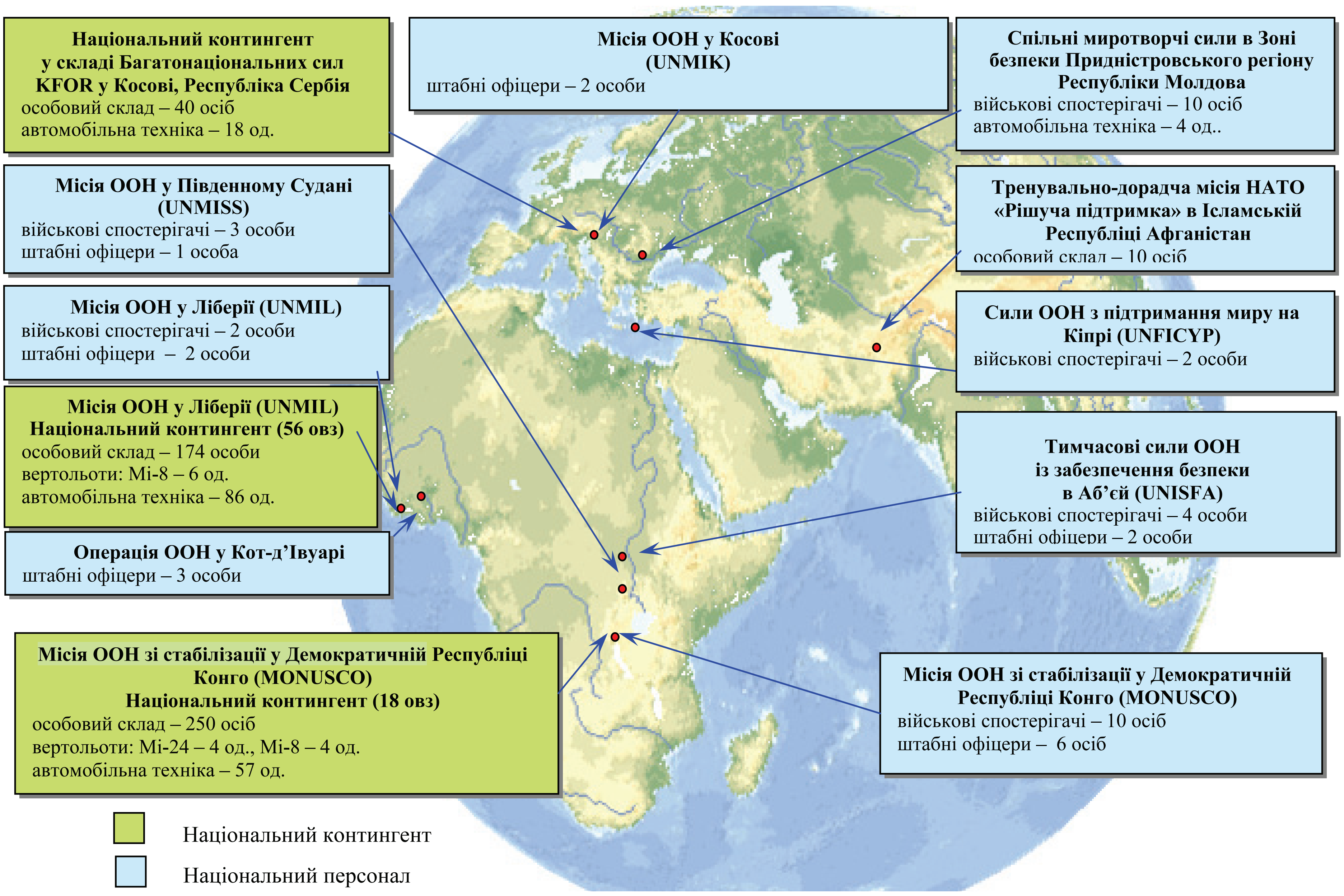
— Участь України у миротворчих операціях з підтримки миру та безпеки (МОПМБ) має ключове значення для нашої держави, оскільки вона розглядається як засіб зміцнення національної безпеки через створення стабільного зовнішньополітичного середовища, і водночас — як внесок у зміцнення системи глобальної безпеки у світі, — зазначив заступник начальника управління миротворчих операцій Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України полковник Володимир Собора. — Наша держава, беручи участь у цих операціях, виходить із необхідності забезпечення захисту та реалізації національних інтересів, посилення власної ролі у міжнародній діяльності, спрямованій на підтримання миру і безпеки у світі, підвищення міжнародного авторитету України та підтвердження її прагнень до інтеграції в європейський безпековий простір.

За словами офіцера, бездоганне виконання завдань особовим складом наших миротворчих підрозділів сформувало високий авторитет українських миротворців у керівництва ООН, НАТО та інших міжнародних організацій. Це стало головною підставою для запрошення України до участі у новостворюваних та вже існуючих миротворчих місіях та розширення географії залучення Збройних Сил України в усьому світі.

Зокрема, полковник Володимир Собора зазначив, що враховуючи результати аналізу воєнно-політичної обстановки в Україні, прогнозування її розвитку, принципи відповідності оборонної достатності, на сучасному етапі Україна має намір зберегти чинний формат участі у МОПМБ та продовжити виконання взятих міжнародних зобов'язань.

Вадим КОВАЛЬОВ

СУЧАСНА ГЕОГРАФІЯ НАШИХ МИРОТВОРЦІВ

Військовому льотчику 3-го класу капітану Артуру Євдокімову лише 31 рік, проте він уже тричі проходив службу на Африканському континенті

АФРИКАНСЬКИЙ ДОСВІД ЗНАДОБИВСЯ ЛЬОТЧИКУ ПІД ЧАС АТО

За три миротворчі місії Артур Євдокімов збільшив наліт майже у вісім разів

— Скільки себе пам'ятаю — авіація була частиною мого життя, — зізнається капітан Артур Євдокімов. — У нашій родині всі чоловіки пов'язані з військовою авіацією — батько, старший брат Олексій і я. Постійно згадую розповіді батька про вертольоти. Він літав на Мі-1, Мі-2, Мі-4, Мі-6, Мі-24 і Мі-8.

Проте стати льотчиком після закінчення льотного коледжу, філіалу Кіровоградської льотної академії та Національного авіаційного університету, в Артура одразу не вийшло. Спробувавши себе в багатьох цивільних спеціальностях, він переїхав до Херсона. Його старший брат служив там в 11-й окремій бригаді армійської авіації. Саме тоді Артур зрозумів, що військова авіація — це той шлях, на якому в нього є шанс реалізуватися. Наприкінці 2009 року його призвали до лав ЗС України на посаду льотчика-штурмана в частину, де служив Олексій.

Відтоді Артур завжди був під пильним наглядом брата — військового льотчика ударного вертольота Мі-24, пара яких, як правило, прикриває роботу Мі-8. Так було на навчаннях і в повсякденній службі. Так сталося і в Африці, де брати Євдокімови разом побували тричі.

— До першої ротації мій загальний наліт становив близько 100 годин. За три миротворчі місії він збільшився майже у вісім разів. Це була реальна робота, — згадує офіцер.

Згодом африканський досвід польотів знадобився льотчику під час АТО, де з перших днів російської агресії екіпаж Артура Євдокімова виконував завдання на кордоні з Кримом.

— Коли в нашу частину прийшли перші «двохсоті», всі відразу зрозуміли, що це справжня війна, — розповідає військовий льотчик.

Під час виконання завдань у зоні АТО капітану Артуру Євдокімову найбільше запам'ятався політ на висоту в районі Зеленопілля.

— На той час ця місцевість фактично контролювалася бойовиками. Проте частина наших сил з боями утримувала цю територію. Необхідно було забрати поранених бійців 79-ї окремої аеромобільної бригади. Типове завдання, але цього разу ми летіли не в зону бойових дій, а на територію бойовиків, які, за даними розвідки, мали засоби ППО, — ділиться спогадами льотчик.

Члени екіпажу добре розуміли: там наші хлопці, вони поранені, вони чекають, і кожна втрачена година може коштувати їм життя. Тож льотчики відразу почали обговорювати, як максимально швидко і безпечно виконати політ.

— Перше, що ми змінили, це попередньо затверджений маршрут, — говорить військовий льотчик. — День був ясний, тож ворог нас добре бачив і без спеціальних засобів. Ми йшли на мінімальних висотах, притискаючись до рельєфу місцевості. Про стрілецьку зброю тоді навіть не думали. На щастя, в момент заходу на посадку бій навколо майданчика припинився. Торкнувшись землі, не вимикаючи двигунів, ми почали забирати на борт поранених.

Десантники працювали швидко, їхній комбат з позивним «Майк» також допомагав. Якихось розмов, прохань від них не було. Лише одне — долетіти якомога швидше…

За кілька хвилин екіпаж Мі-8 уже мчав на мінімальній висоті у напрямку Дніпропетровська. Проте бортовий стрілець помітив авто, що на великій швидкості рухалося назустріч. Машина різко зупинилась, і з неї вийшли два чоловіки.

— У таких ситуаціях немає часу на роздуми, цивільні це чи бойовий розрахунок противника, — переконаний офіцер.

Кулеметна черга поряд з автівкою допомогла чітко зрозуміти, що вони помічені й перебувають у зоні ураження. Тож машина, розвернувшись, зникла у протилежному напрямку. Того дня вдалося вчасно доставити до госпіталю всіх поранених — ніхто не помер на борту.

— Тоді ми з братом працювали по-справжньому, по-бойовому, майже як в Африці. Я на Мі-8, а Олексій на Мі-24, пара яких завжди прикривала нас під час виконання завдань, — згадує Артур Євдокімов. — Інколи уся підлога вертольота була залита кров'ю поранених…

Сьогодні льотчик 3-го класу капітан Артур Євдокімов знову виконує польотні завдання, проте вже в іншій частині світу — в Демократичній Республіці Конго. Робота в цій країні наближена до бойової, адже, на відміну від Ліберії, Місія у ДР Конго стабілізаційна й передбачає застосування зброї проти незаконних збройних формувань.

— Звісно, служба в Місії ООН — це не АТО на Батьківщині, — впевнений Артур Євдокімов. — Проте це також досвід. У ДР Конго є свої особливості пілотування.

ФАХІВЦІ СТВЕРДЖУЮТЬ, ЩО ЯКБИ В НАС НЕ БУЛО ВЕРТОЛІТНИХ ЗАГОНІВ У АФРИЦІ, НАПЕВНО, СЬОГОДНІ НЕ БУЛО Б СТІЛЬКИ ПІДГОТОВЛЕНИХ ЛЬОТЧИКІВ

Зокрема, тут гірська місцевість. Більшість злітно-посадкових майданчиків мають обмежений розмір, не завжди належно обладнані й розташовані на висоті понад 2000 метрів над рівнем моря. А гірське розріджене повітря зменшує потужність двигуна вертольота. Мінлива погода, складний рельєф місцевості, близькість кордону з сусідньою державою Руанда вимагають від льотчика уваги, правильних розрахунків, професіоналізму. До того ж динаміка виконання завдань дуже висока. Польоти відбуваються практично щодня. При цьому фахівці стверджують, що якби в нас не було вертолітних загонів у Африці, напевно, сьогодні не було б стільки підготовлених льотчиків.

Про таких, як Артур, часто кажуть: літає у хмарах. Щоправда, тепер офіцеру доводиться літати і над ними.

— Знаєте, після повернення з АТО чомусь запам'яталося, що син мене не впізнав, — розповідає Артур Євдокімов. — Напевно, надто довго мене не було вдома. Але по-іншому в нашій професії не можна. Я військовий льотчик, тож сподіваюся літати. Дуже б хотів набути досвід у Малі, Афганістані тощо. Та найголовніша моя мрія — відстояти мир на Батьківщині. Тоді вже точно вдасться реалізувати все заплановане.

Анатолій СТЕЛЬМАХ

УКРАЇНСЬКІ «БЛАКИТНІ ШОЛОМИ» БОРОНИЛИ МИР І НА ТАНКАХ

Свого часу серед підрозділів, що направлялись Україною до складу миротворчих контингентів ООН, була танкова рота.

1996 року Генеральний секретар ООН звернувся з проханням до уряду України. У зверненні йшлося про можливість надіслати контингент Збройних Сил України до Східної Славонії для участі в операціях Миротворчих сил Організації Об'єднаних Націй на території колишньої Югославії. Саме там у 1990-х роках розгорівся найкровопролитніший конфлікт у Європі після Другої світової війни.

25 березня 1996 року Верховна Рада України постановила направити до колишньої Югославії три підрозділи: дві окремі вертолітні ескадрильї, танкову роту з 150-ти військовослужбовців і 11 танків.

Формування 70-ї окремої танкової роти відбувалося в Яворові на фондах тоді ще 24-ї дивізії. Як основне озброєння були визначені танки Т-72.

У квітні 1996 року рота була доставлена залізницею до Хорватії і після розвантаження на станції Осієк розгорнулась у складі Місії ООН у Східній Славонії (ПАООНСС). Завданням підрозділу стала оборона аеродрому Кліса, де базувались українські вертолітники та російські десантники.

Але ситуація у Східній Славної впродовж шести місяців показала, що загрози застосування важкої бронетехніки ворогуючими сторонами немає, тому наприкінці 1996-го року було прийняте рішення повернути роту в Україну. В січні 1997 року підрозділ прибув додому.

Роман ТУРОВЕЦЬ

Українська миротворча танкова рота на марші у Східній Славонії (1996 рік)

500 ЗРАЗКІВ ОЗБРОЄНЬ
ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ДЛЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК

У Львові на виставці новинок оборонно-промислового комплексу представили як окремі екземпляри, що проходять випробування на полігонах, так і серійні зразки, які зазнали суттєвого доопрацювання і технічних покращень

Минулого тижня завершила роботу Міжнародна науково-технічна конференція «Перспективи розвитку озброєння та військової техніки Сухопутних військ». Традиційно вона проводилася на базі Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Цього разу в ній взяли участь керівний склад окремих бойових підрозділів, які задіювалися в АТО, понад 200 представників оборонно-промислового комплексу, провідних науково-дослідних установ, навчальних закладів та волонтерських організацій, а також іноземні фахівці — професори та науковці відповідного профілю із Чехії та Польщі.

Одночасно з конференцією була організована виставка новинок оборонно-промислового комплексу. Зокрема, були представлені 500 зразків озброєння та військової техніки — як окремі екземпляри, що проходять випробування на полігонах, так і серійні зразки, які зазнали суттєвого доопрацювання і технічних покращень. Серед них — лінійки бронеавтомобілів КрАЗ, безпілотних літальних апаратів, апаратура зв'язку, розвідки, навігаційні системи, прилади РХБЗ-розвідки, детектори радіаційного випромінювання, інженерно-саперне обладнання, модернізовані комплекти для швидкого зведення фортифікаційних споруд, різноманітне тактичне спорядження для підрозділів Сухопутних військ тощо.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

Під час виставки новинок оборонно-промислового комплексу також було представлено й сучасні прилади РХБ-розвідки, супутникові засоби зв'язку, навігаційні системи

АВТОМАТИЧНА ГАРМАТА ЛВГ-30 УСПІШНО ПРОЙШЛА ДЕРЖАВНІ ВИПРОБУВАННЯ

30-мм автоматична гармата ЛВГ-30

Серед представлених зразків стрілецької зброї особливу увагу привертала 30-мм автоматична гармата ЛВГ-30, виготовлена ДП «Львівський державний завод «ЛОРТА». За словами заступника головного інженера підприємства Дмитра Кузьмінського, вона є повним аналогом автоматичної 30-мм гармати 2А42. Гармата призначена для ураження легкоброньованих цілей на відстанях від 1500 метрів, живої сили противника — до 4 кілометрів, повітряних цілей — на висотах до 2000 метрів з дозвуковими швидкостями і похилою дальністю до 2500 метрів.

— Наша гармата успішно пройшла державні випробування. Вона може встановлюватися на різні типи легкої бронетехніки — БМП-2, БМД-2, БМД-3, БТР-80, БТР-90, БТР-4, — зазначив він.

ЗТК-1/С — ПОЛЬОВИЙ ВУЗОЛ ЗВ'ЯЗКУ ТАКТИЧНОГО РІВНЯ

Захищений телекомунікаційний комплект ЗТК-1/С

Стійкий та захищений зв'язок потрібен усім підрозділам. Особливої актуальності він набуває під час бойових дій, коли захищеність каналів зв'язку й оперативний обмін інформацією між підрозділами визначають долю багатьох боїв.

Представники однієї з вітчизняних компаній, яка спеціалізується на супутниковому зв'язку, розробили систему, яку умовно можна назвати польовим вузлом зв'язку тактичного рівня. Сучасний виріб зв'язку вміщається у два наплічники, з якими легко впораються двоє-троє військовослужбовців. Представник компанії-виробника Олександр Ткаченко зауважив, що такий комплект із легкістю забезпечить зв'язком підрозділ до роти включно. Є можливість підключення 10 абонентів телефонного зв'язку (польові телефонні апарати нового покоління), захищеного радіозв'язку, апаратури шифрування, а також розгортання відкритої локальної обчислювальної мережі з не менше трьох робочих місць. Час розгортання — 15 хвилин. Такі системи зв'язку вже експлуатуються у Держприкордонслужбі. Втім у компанії сподіваються, що їхнім виробом зацікавляться і Збройні Сили України. Вартість одного комплекту — майже 150 тисяч гривень. Для порівняння, зарубіжний аналог коштує близько 20 тисяч доларів США.

ЗТК-1/С призначений для забезпечення абонентів послугами відкритого телефонного зв'язку та передачі даних. За умови застосування апаратури шифрування в захищеному режимі використовується канал супутникового зв'язку в діапазоні частот 18,3–30,1 ГГц зі швидкістю до 20 Мбіт/сек.

«ОРІОН Р-173» ПРАЦЮЄ В УМОВАХ НАВМИСНИХ ПЕРЕШКОД

Свою продукцію також представив ПАТ «Тернопільський радіозавод «Оріон», зокрема багатоканальну радіостанцію «ОРІОН Р-173» із псевдовипадковим переключенням робочої частоти (ППРЧ). Вона призначена для забезпечення відкритим або закритим конфіденційним радіотелефонним зв'язком та передачі даних у тактичній ланці управління «рота — батальйон — бригада» в ультракороткохвильовому (УКХ) діапазоні. Функціональні можливості даного виробу — забезпечення роботи в умовах створення супротивником навмисних перешкод. Це досягається шляхом розширення спектра псевдовипадкового переключення робочої частоти. У традиційних радіотелефонних режимах радіостанція забезпечує сумісність зі старим парком УКХ-радіостанцій того ж діапазону. А в режимах передачі оцифрованої мовної інформації і даних на фіксованій робочій частоті вона сумісна з радіостанцією Р-173М також і в режимах технічного маскування. Радіостанція живиться від бортової мережі постійного струму напругою 27В. Вона працює в режимі одно- або двочастотного симплексу.

Багатоканальна радіостанція «ОРІОН Р-173»

Головна особливість радіостанції полягає в тому, що в усіх режимах роботи вона здатна забезпечити автоматичне самотестування при підключенні живлення з індикацією інформації на дисплеї, оперативне управління і конфігурацію із зовнішніх пристроїв. Окрім того, в разі надзвичайної ситуації відбувається знищення даних про фіксовані частотні канали включно з інформацією про кодування, коди для мереж з ППРЧ. До того ж існує можливість технічного маскування мовного сигналу і даних та інші опції.

За словами представника заводу-виробника Володимира Кругльова, нині радіостанція проходить заводські випробування. Вартість комплекту для бронетехніки — менше 10 тисяч доларів США. Втім у порівнянні із зарубіжним аналогом зразок від тернопільських виробників коштує мінімум удвічі дешевше.

Офіцер демонструє «маячок» і планшет системи забезпечення евакуації «Каспер»

Негайне прибуття транспорту та своєчасна евакуація з поля бою — головна умова збереження життя пораненого

ПІСЛЯ СИГНАЛУ «SOS» ЕВАКУАЦІЯ ПОЧИНАЄТЬСЯ МИТТЄВО

Цьому сприятиме система забезпечення медичної евакуації «Каспер», яку продемонстрували інструкторам з тактичної медицини у Десні

У 169-му навчальному центрі Сухопутних військ Збройних Сил України відбулися збори з інструкторами з тактичної медицини Збройних Сил України, де їм продемонстрували нову систему забезпечення медичної евакуації.

Програма зборів була насиченою — протягом тижня з військовослужбовцями щодня проводили теоретичні заняття й практичні тренування, демонстрували навчальні фільми.

— Ми ставили за мету систематизувати ті навички, що інструктори отримували на різноманітних курсах, а також перевірити рівень їхньої підготовки, — говорить тимчасовий виконувач обов'язків начальника лікувально-профілактичного відділу Центрального військово-медичного управління ЗС України полковник медичної служби Олександр Крамаревський. — Головне навчальне питання зборів — надання медичної допомоги та евакуація поранених з поля бою. Тут здебільшого військовослужбовці підрозділів, що беруть участь у бойових діях або направлятимуться до зони АТО.

За словами Слав'яни Митрофанової, яка з початку АТО була волонтером, а нещодавно вирішила вступити на військову службу за контрактом, саме від медика-інструктора залежить, чи матимуть змогу наші солдати швидко й правильно надати необхідну допомогу собі та іншим або витягнути пораненого з небезпечної зони.

— У тактичній медицині, крім того, що треба мати певні знання, необхідно до автоматизму відпрацювати кожен рух, адже лік часу йде на секунди, — говорить Слав'яна. — Наприклад, у «червоній» зоні допомога пораненому надається тільки в лежачому положенні. А без спеціальної натренованості навіть професійний медик у таких умовах не завжди зможе швидко впоратися.

Алгоритм дій від запиту про надання допомоги пораненому і до завантаження його у транспорт, евакуацію механіків з пошкоджених бронемашин — такі й інші практичні питання на зборах ретельно відпрацьовувалися. Учасники зборів не нарікають — адже цілком імовірно, що незабаром цією наукою доведеться ділитися із солдатами з підрозділу та застосовувати навички на практиці.

Також на зборах у «Десні» медики тактичної ланки власноруч випробовували нову систему інформаційного забезпечення евакуації «Каспер». Якщо коротко, то її основу становлять спеціальні маячки, що вмикаються бійцями в разі поранення, та невеликий планшет, де через супутник візуально виводяться на карті координати пораненого. Ці планшети передбачаються на кожному етапі евакуації — від санінструктора на опорному пункті до начальника медпункту батальйону. Зараз «Каспер» випробовується в одній з механізованих бригад Збройних Сил України.

«КАСПЕР» ДОЗВОЛЯЄ ДО МІНІМУМУ СКОРОТИТИ ЧАС НА ВИКЛИК ЕВАКУАТОРА

— Система неймовірна, — говорить Ольга Мойсеєнко, старша медсестра медичного пункту артилерійської бригади. — Якщо на екрані загорається сигнал «SOS» від пораненого, санінструктор роти вже за секунду направляє до нього евакуаційний засіб. А коли пораненого доставлять у безпечне місце, той же санінструктор занесе в систему та на персональну карту бійця дані про поранення, тиск, температуру, тобто всю необхідну інформацію. Поки його будуть везти до медичного пункту батальйону, там вже знатимуть, який спеціаліст потрібен, які інструменти чи препарати. Я особисто готова хоч зараз використовувати її в роботі.

Захоплення тактичних медиків «Каспером» цілком логічне — ця розробка дозволяє до мінімуму скоротити час на виклик евакуатора чи на отримання необхідних даних для прийняття рішення щодо надання допомоги. До того ж вона за потреби здатна адаптуватись із системою «Е-здоров'я».

— Система наближена до стандартів НАТО і є унікальною для Збройних Сил України. Якщо вона покаже подальшу ефективність, а поки що в нас немає претензій, «Каспер» буде запроваджений у Збройних Силах, — підсумовує полковник медичної служби Олександр Крамаревський.

Роман ТУРОВЕЦЬ

Перші хвилини після поранення є найкритичнішими, тому від заходів, вжитих протягом цього часу, залежить виживання людини

Інструктори з тактичної медицини тренуються в евакуації поранених з небезпечної зони

РОСІЙСЬКА ЕКОНОМІКА ПРОДОВЖУЄ СВОЄ ПІКЕ

Уряд РФ затвердив реалістичний і протверезний прогноз соціально-економічного розвитку на наступні три роки

На переконання експертів, за минулі десять років у Росії відбулася деградація економічних інститутів

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Владислав ІНОЗЕМЦЕВ, російський економіст, соціолог:

— Пенсіонерів у Росії — близько 41 мільйона. Бюджетників — майже половина економічно активного населення, а саме — 33 мільйони. Отже, більше половини росіян залежать від держави, тобто від грошей із бюджету (2013 року населення РФ становило 143,5 млн осіб). Рубль подешевшав за рік майже вдвічі, однак ціни зросли в середньому лише на 20 відсотків. Імпортні товари дорожчають швидше за власні російські, а пенсіонери й бюджетники купують менше імпортних речей. Інфляція триває, але в росіян ще достатньо можливостей для економнішого життя. Вони переходитимуть на менш якісні товари, відмовлятимуться від престижних і тривалого користування речей, від подорожей. Широкі верстви населення ще не усвідомили глибини погіршення ситуації.

Перспективи країни виглядають настільки безрадісно, що у Кремлі можуть нарешті дослухатися до провідних економістів, які підтримували його політику, попри неприховану симпатію до гігантського державного сектору з домішкою кланового капіталізму.

На переконання експертів американського видання Bloomberg, на сьогодні сформувалося враження, що лідери сучасної Росії існують у паралельному Всесвіті, де вороже налаштований Захід тримає в облозі РФ, яка змушена боротися за виживання проти злобного глобального гегемона. В іншу епоху це могло б змусити їх схилитися до нестандартних економічних теорій або почати приховувати інформацію про справжній стан національної економіки від світу і від звичайних росіян. Однак цього не відбувається.

Міністерство економіки РФ намагається знайти приводи для оптимізму, роблячи наголос на зростанні в першому кварталі в деяких галузях промисловості, які раніше не могли конкурувати з імпортом, зниженні темпів інфляції, збільшенні доходів корпорацій, зміцненні національної валюти тощо. Проте профільне міністерство не намагається применшувати наслідки поточної рецесії, падіння реальних заробітних плат. Хоча російські банки все ще пропонують високі процентні ставки по депозитах, росіяни не вірять, що спад виробництва або уповільнення темпів економічного зростання завершиться найближчим часом, і вважають за краще заздалегідь готуватися до важких часів.

Прогноз Міністерства економіки на 2016 рік — незначне скорочення показників економіки. Тим часом російські економісти прогнозують, що зарплати і роздрібний товарообіг будуть повільно зростати. Свої очікування вони засновують на показниках ціни російської нафти у 40 доларів за барель — головної статті російського експорту. Але чи відповідає це реальності?

РОСІЯНИ НЕ ВІРЯТЬ, ЩО УПОВІЛЬНЕННЯ ТЕМПІВ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ЗАВЕРШИТЬСЯ НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ, І ВВАЖАЮТЬ ЗА КРАЩЕ ЗАЗДАЛЕГІДЬ ГОТУВАТИСЯ ДО ВАЖКИХ ЧАСІВ

Похмурі перспективи Росії передрікають й експерти іншого американського видання Project Syndicate. Так, вони зазначають, що минулого року через падіння цін на енергоносії і міжнародні санкції рівень російського ВВП впав на 3,7%, реальні зарплати знизилися на 10%. Цього року негативні тенденції також зберігаються. Зокрема на 8% знижуються бюджетні витрати на освіту та охорону здоров'я.

Безсистемні спроби Кремля диверсифікувати російську економіку в цілому провалилися. Продуктивність праці залишається хронічно низькою, а потік інвестицій — як іноземних, так і внутрішніх — вичерпався. При цьому фахівці зазначають, що навіть підвищення цін на енергоносії і зняття санкцій буде, швидше за все, недостатньо для врятування вмираючої економіки країни.

На переконання експертів, сучасна Росія дедалі більше нагадує заплутану систему капіталізму «для друзів», де немає реальних прав власності. Багато з тих, хто близький до очільника Кремля, стали володарями величезних маєтків завдяки тісним зв'язкам з держкомпаніями. Один із способів збагачення — привласнення фінансових потоків держкомпаній. Інший спосіб — спираючись на зв'язки, отримати гарантований контракт або придбати державний актив за копійки.

Як засвідчує світовий досвід, великий розмір державного сектору призводить до зниження темпів економічного зростання і скорочення інвестицій у приватний сектор.

Небажання змін викликане тим, що Путін й досі є доволі популярним. Поки що. Однак у міру подальшого руйнування економіки ситуація може швидко змінитися. І він, схоже, це визнав, створивши, напевно, в передчутті заворушень, Росгвардію — воєнізовані сили безпеки чисельністю в 400 тисяч осіб.

Оскільки режим залежить від особистості при владі, важко буде розробити більш-менш переконливу програму змін, яка зберігатиме привілеї Путіна і його друзів. І саме тому економічні біди Росії і надалі триватимуть.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

АЛЬЯНС РЕАГУВАТИМЕ НА ДІЇ КРЕМЛЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ПЕРЕКОНЛИВИХ СТРИМУЮЧИХ ФАКТОРІВ

Це передбачає розширення військової присутності в Балтії та Польщі, куди буде направлений міжнародний батальйон

В інтерв'ю німецькому виданню Die Welt і альянсу європейських газет LENA (Leading European Newspaper Alliance) Генеральний секретар Північноатлантичного альянсу Єнс Столтенберг заявив, що НАТО має реагувати на дії Росії за допомогою сили і переконливих стримуючих факторів.

«Москва незаконно анексувала Крим, підтримує сепаратистів на Сході України і порушує міжнародне право. Саме тому ми розширимо свою присутність на східних кордонах Альянсу», — цитує Столтенберга Die Welt.

За його словами, зараз обговорюється варіант, згідно з яким до кожної з держав Балтії та до Польщі буде направлений міжнародний батальйон, сили якого перебуватимуть у режимі ротації. Остаточне рішення буде прийнято до початку саміту країн-членів НАТО у Варшаві в липні 2016 року.

«Ці плани не порушують основоположного акта НАТО–Росія, оскільки не включають в себе підкріплення суттєвих бойових сил», — наголосив очільник Альянсу і додав, що, за визначенням Москви, «суттєві бойові сили» — це постійне перебування не менш як тисячі солдатів у одній державі, що входить у НАТО. До цього показника нам далеко», — заявив генсек.

Також Єнс Столтенберг виключив можливість нападу Росії на НАТО. За його оцінками, ніщо не вказує на те, що РФ у найближчому майбутньому нападе на будь-яку з країн, що входять до Альянсу.

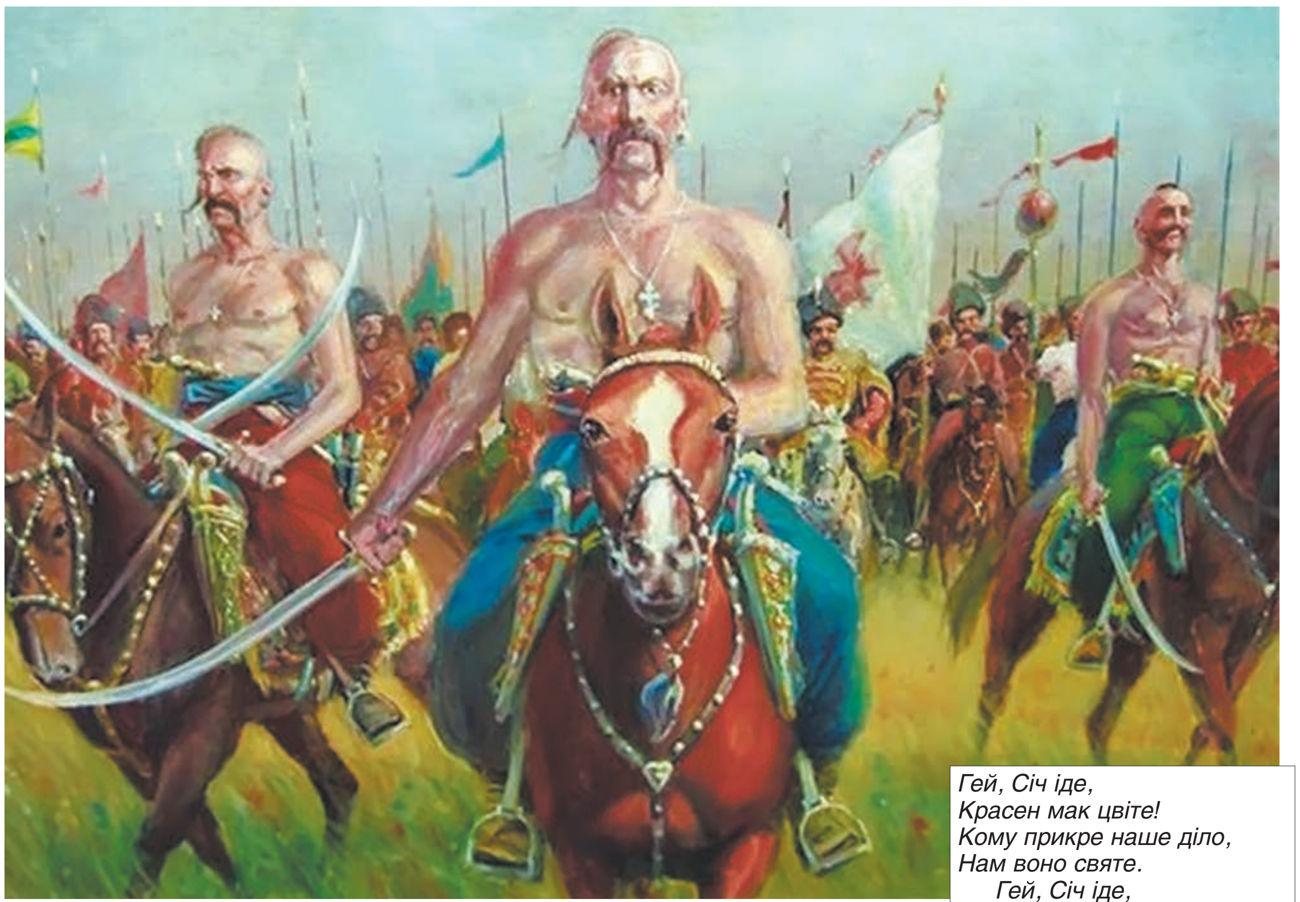
«Однак ми повинні бути підготовлені й забезпечити державам-членам НАТО повну солідарність, одночасно здійснюючи політику стримування», — сказав він, назвавши ці заходи «обґрунтованими, оборонними і відповідними до міжнародного права».

Генсек Північноатлантичного альянсу вкотре наголосив, що НАТО не шукає конфронтації з Росією і не прагне «холодної війни», а також що всі ці заходи є реакцією на анексію Криму і дестабілізацію на Сході України. За його словами, двосторонній підхід полягає в тому, що НАТО веде рішучу, сильну і передбачувану політику.

«Тільки в цьому випадку ми можемо йти на політичний діалог з Росією, — сказав він. — Взаємним мовчанням жодної проблеми не розв'язати».

Також глава Альянсу зазначив, що канали для політичного діалогу мають бути відкриті, щоб продовжувати шукати способи зниження напруженості та ризику військових інцидентів. При цьому Столтенберг не виключив, що до саміту у Варшаві відбудеться ще одна зустріч у межах ради НАТО–Росія.

Інф. «НА»

Перші кінні сотні з’явилися в запорожців лише після 1576 року

СІЧ ІДЕ!

У товаристві запорожців понад усе цінувалися сміливість, кмітливість і добре почуття гумору

Гей, Січ іде,
Красен мак цвіте!
Кому прикре наше діло,
Нам воно святе.
Гей, Січ іде,
Мов бджола гуде,
Разом руки, разом серця,
То гаразд буде.
Гей, Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна пітьма,
А нам ясний день!
Гей, Січ іде,
Підківками брязь!
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!
Іван ФРАНКО

Вибір козаками місця для створення військово-політичного центру козацтва був обумовлений як сприятливими природними умовами для успішної оборони, так і виходом до Дніпра — для проведення морських походів проти Туреччини та Кримського ханства. Заснування першої Запорозької Січі на острові Мала Хортиця історики пов’язують з ім’ям козацького ватажка Байди-Вишневецького. Загалом відомо вісім Січей, що в різні часи розташовувалися на островах — Малій та Великій Хортицях, Томаківці, Базавлуку тощо.

Запорозька Січ являла собою укріплення, де розміщувалися майдан для проведення козацьких рад, церква, стовп для покарань. До 20 тис. січовиків жили в куренях (у кожному — до 38 осіб) розміром 40х12 м. До кінця XVI ст. курені будували з хмизу, вкриваючи їх кінськими шкурами, а згодом почали використовувати дерево. Кожен курінь мав свою назву: Батуринський, Канівський, Корсунський тощо. На Січі функціонували і службові приміщення: комори завдовжки до 24 м для зберігання різних припасів та зброї, пекарня, будинок для літніх козаків.

НАЙТЯЖЧИМИ ЗЛОЧИНАМИ НА ЗАПОРІЖЖІ ВВАЖАЛИСЯ: ВБИВСТВО КОЗАКА ІНШИМ КОЗАКОМ, РОЗКРАДАННЯ МАЙНА ЧИ ГРОШЕЙ, ПОРУШЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ І СУБОРДИНАЦІЇ

Запорозьке військо формувалося на добровольчих засадах. Новобранців упродовж кількох років навчали досвідчені вояки. Про це свідчить вишкіл козацької піхоти. А перші кінні сотні з’явилися в запорожців лише після 1576 року, коли польський король Стефан Баторій передав на Січ дві тисячі коней.

Наприкінці XVI — на початку XVII ст. козаки використовували різні види шабельної зброї: іранську шаблю типу «шамшир», кілідж, карабелі, орли, гусарські карабелі, ординки. Однак найбільше шабель та іншої холодної зброї виготовляли львівські зброярі.

У товаристві запорожців понад усе цінувалися сміливість, кмітливість і добре почуття гумору. Цією рисою у запорозьких козаків частково пояснюються дивні прізвиська, котрі вони давали новачкам: Непийпиво, Неїжмак, Загубиколесо тощо. Малу на зріст людину називали Махинею, високу — Малютою, шибеника — Святошею, ледачого — Доброволею… Водночас були аспекти, до яких козаки ставилися дуже серйозно. Це християнська віра та шанобливе ставлення до людей похилого віку.

Запорозька Січ приймала лише неодружених. Жодна жіноча нога ніколи не ступала на її територію. За порушення цього закону козака могли покарати на смерть. Однак в історії залишилися свідчення про участь жінок у житті запорозького козацтва. Наприклад, сестра полковника І. Донця воювала у складі козацької кінноти і загинула в бою на Волині. У селянському повстанні 1638 року під проводом Я. Острянина брала участь дружина сотника Варвара Мотора, яка влучно стріляла (шестеро козаків безперервно заряджали для неї мушкети). Після битви під замком Прухник 1524 року на Поділлі було знайдено тіла кількох убитих жінок, які перевдяглися в чоловічий одяг і навіть поголили голови, щоб їх не впізнали.

Покарання винного біля «ганебного стовпа»

Козацькі звичаї були надзвичайно суворими. Винних у крадіжках та вбивствах козаків катували, вішали, закопували живцем, забивали палицями біля «ганебного стовпа», залишали зв’язаними в степу на поживу хижим звірам та комахам. Найтяжчими злочинами на Запоріжжі вважалися: вбивство козака іншим козаком, розкрадання майна чи грошей, порушення дисципліни і субординації. Покарання мало завдати страху іншим козакам.

Вікторія САДИКОВА

«ШАЙТАНИ У ШАРОВАРАХ, ЯКІ З’ЯВЛЯЛИСЯ З ДНА МОРЯ»

Козаки були вмілими воїнами не лише на суходолі, а й на морі. Флот Січі становили морські чайки, річкові чайки, дубки, однодонки та транспортні чайки. Слово «чайка» походить від тюркського «чаїк-каїк», що означає човен, дубок, або від болгарського «шайка» — судно, піратський корабель. Одну чайку будували 60 козаків упродовж 15 днів. Спершу чайки робили зі стовбурів липи або верби, пізніше — з дощок. Вони були завдовжки 15–20 м, завширшки 3–6 м, заввишки до 4 м і призначалися для 20–40 пар весел. Наприкінці XVII ст. на кожну чайку витрачалося, окрім дерева, до 210 кг заліза, 2 бочки смоли, 140 м полотна на паруси. Чайки вміщували по 50–70 козаків зі зброєю, кілька гармат-фальконетів (кожна вагою 96 кг). У похід виходили до 300 чайок із приблизно 20 тисячами козаків. Вони крейсерували Чорним та Азовським морями, Дніпром, Дунаєм, Бугом.

Наближаючись до ворожого судна, запорожці вели невпинний прицільний вогонь із рушниць

Якщо козаки бачили в морі турецьку галеру, їхні чайки шикувалися у формі півмісяця, щоб оточити її. Наближаючись до ворожого судна, запорожці вели невпинний прицільний вогонь із рушниць, а потім із шаблями в руках видиралися на галеру і вступали в рукопашний бій. Бували випадки, коли козаки перевертали чайки догори дном і в такий спосіб наближалися до ворога, який навіть не підозрював, що до нього підпливли човни із запорожцями. Саме через це серед турків ходили легенди про «шайтанів у шароварах, які з’являлися просто з дна моря».

Збереглися свідчення очевидців про загадкове козацьке судно, яке можна вважати прототипом першого підводного човна. Воно мало два днища, між якими славсь баласт для занурення у воду. У висунуту над поверхнею моря трубу — прообраз майбутнього перископа — стерновий пильнував, чи не з’явилася на горизонті турецька галера. Рухався човен за допомогою весел, умонтованих у його борти так, що в нього не протікала вода. Із наближенням до ворога баласт викидався, човен несподівано зринав на поверхню, і козаки з’являлися ніби з морського дна.

Вікторія САДИКОВА

Полковник Дмитро Антонюк на репетиції

«Я ДУЖЕ ЩАСЛИВИЙ ВІД ТОГО, ЩО МЕНЕ ОТОЧУЮТЬ ТАЛАНОВИТІ ЛЮДИ»

23 травня художньому керівнику і головному диригенту Заслуженого академічного ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України полковнику Дмитру Антонюку виповнилося 55 років

Сьогодні ім'я художнього керівника і головного диригента Заслуженого академічного ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України Дмитра Антонюка відоме багатьом шанувальникам не лише духової музики, а й класичної, народної, симфонічної, джазової, рокової... Цей творчий колектив є учасником багатьох фестивалів і різноманітних концертів. Знають його і за кордоном. На виступи ансамблю з нетерпінням чекають наші захисники на Сході держави. Сьогодні йтиметься про ту сторону життя Дмитра Жановича, яка залишилась у приємних спогадах і багатьом невідома

Важко сказати, коли вперше музика заграла в юній душі Дмитра. Мабуть тоді, коли він босоніж разом з іншими малюками бігав за оркестром вулицями поліського села, куди на літо приїжджав до бабусі.

Дмитро народився в родині лікарів, у якій професійно музикою ніхто не займався. Хіба що мати і бабуся мали хист до художньої самодіяльності, та й батько іноді брав до рук баяна і тихенько наспівував. Інколи, почувши мелодію, малюк брав олівець й імітував рухи диригента. А одного разу Дмитрик, вилізши на стілець, голосно промовив: «Виступає народний «вартист» України Дмитро Жанович Антонюк». Після цього батьки з бабусями серйозно замислилися про те, до якої музичної школи його віддати.

Після двох років навчання в «нульовому» класі Київської спеціалізованої музичної школи-інтернату імені М.Лисенка треба було доводити своє бажання вчитися далі. Дмитро віддав перевагу класу скрипки. Конкурс був неймовірно високий, адже до «лисенки» з'їжджалися юні дарування з усієї України.

— Із грою на скрипці я був пов'язаний п'ять років, — розповідає Дмитро Антонюк. — Майже всі викладачі у мене були євреями і згодом почали від'їжджати на історичну батьківщину. А мені доводилося щоразу переходити до іншого вчителя. Коли мені це набридло, я, отримавши підтримку батьків, перейшов до «духовиків», тим паче там було багато моїх друзів. Мені запропонували флейту, але я вибрав гобой.

— Уміння грати на скрипці та гобої допомогло мені в майбутньому, — продовжує Дмитро Жанович. — Я вивчив природу струнних і духових інструментів, пізнав різні принципи звукоутворення.

За словами музиканта, відвертої та щирої любові до музики під час навчання в музичній школі у нього не було. Мама та бабуся ходили з ним до школи, зустрічалися з викладачами, контролювали його успішність.

У своєму восьмирічному синові Федорі, який у 8 років став лауреатом V Всеукраїнського конкурсу піаністів Олени Вериківської, Дмитро Жанович упізнає себе в дитинстві.

— Налаштувавшись на навчання в Київській консерваторії, я навіть знав ім'я викладача, до якого мріяв потрапити, — ділиться спогадами Дмитро Антонюк. — Але все змінив випадок. Якось до школи завітав легендарний військовий диригент Київського військового округу — народний артист України Василь Охрименко. Він і порадив мені вступити до військово-диригентського факультету Московської консерваторії. А оскільки в «лисенці» диригентського мистецтва не навчали, то Василь Іванович займався зі мною протягом місяця, аби я склав вступний іспит.

А потім було навчання в «білокам'яній». Напружене, цікаве, з великою кількістю нових дисциплін у досвідчених і суворих професорів. І якщо, за словами Дмитра Жановича, в школі імені Лисенка він навчався на тверду «трійку», то в консерваторії «не злазив із дошки пошани».

Оркестр, який очолив Дмитро Антонюк після закінчення консерваторії, майже не залишав стройового плацу: фізична зарядка, стройові огляди, розвід караулу, вечірня прогулянка — все це під музику. А ще диригент заступав оперативним черговим, начальником караулу, відповідальним по частині...

— У підрозділі було аж 12 музикантів! — посміхається Дмитро Жанович. — У нас жартували, що в оркестрі 12 солдатів 13-ти національностей — з усіх куточків колишнього Союзу. Проте майже половина з них були «випадковими». А керівництво частини крім «Прощання слов'янки» нічого не хотіло слухати...

Та диригенту Антонюку вдалося за рік підняти оркестр і художню самодіяльність. Тож командування повернулося обличчям до музикантів. Згодом молодий лейтенант отримав картбланш як військовий диригент зведеного оркестру з 80 осіб в іншому гарнізоні. Він, без перебільшення, літав: робив хорові кантати, ставив на сцені Будинку офіцерів «Алеко» з балетом, брав участь у підготовці урядових концертів, крокував разом зі своїми підлеглими Двірцевою площею Ленінграда.

— Мені тричі приходили виклики на службу в Західній групі військ. Але командир дивізії Олексій Цапін, який дуже любив духову музику і підтримував наш оркестр, не відпустив мене до Німеччини, — зізнається Дмитро Антонюк. — Казав, що залишу ЛенВО лише після нього.

Так і сталося. Поїхав Дмитро Жанович за кордон, але не до Німеччини, а на острови Зеленого Мису — до західноафриканської Республіки Кабо-Верде. Там він мав керувати президентським оркестром. Країна, яка розташовується на 18 великих і малих островах, мала на той час армію, яка налічувала близько 1,2 тисячі осіб. А у складі президентського полку були рота почесної варти й оркестр, з яким і працював Дмитро Антонюк.

— Доки склад оркестру не повернувся з відпустки, мене протягом трьох днів уводив у курс справ перекладач, — згадує Дмитро Жанович. — Коли ж музиканти зібралися, він представив мене і, побажавши успіхів, вийшов із зали. Так я залишився з музикантами без перекладача.

А сім пар очей африканських оркестрантів буквально з'їдали новоспеченого диригента.

— Виручила мова музики, — посміхається Антонюк. — Термінологія в ній вся італійська, і музиканти її добре знають. Форте — сильно, п'яно — тихо, дольче — ніжно, алегро — швидко... Згодом ми порозумілися.

У Кабо-Верде Антонюк працював лише рік. За цей період він зробив музичний супровід ритуалів перепоховання національних героїв та передачі зброї молодим воїнам. А завершилася робота у цій країні підготовкою музичного супроводу інавгурації її нового президента.

НА ПОСАДІ ДИРИГЕНТА ОРКЕСТРУ ПОЧЕСНОЇ ВАРТИ ДМИТРО АНТОНЮК НАПИСАВ ЧИМАЛО ЦЕРЕМОНІАЛЬНИХ ТВОРІВ, ОДИН ІЗ ЯКИХ — ЗУСТРІЧНИЙ МАРШ «СЛАВА УКРАЇНІ!»

Події, що розгорталися на уламках Радянського Союзу, повернули Дмитра Жановича в Україну. Спочатку була служба диригентом оркестру в «Десні», потім — стрімкий кар'єрний злет у столичному гарнізоні.

На посаді диригента оркестру Почесної варти Дмитро Антонюк написав чимало церемоніальних творів, один із яких — зустрічний марш «Слава Україні!» Ним і до сьогодні зустрічають високих гостей нашої держави. Нетривалий час Дмитро Жанович був заступником начальника рідного ансамблю, а потім 7 років очолював Зразково-показовий оркестр Міністерства оборони України, з яким гідно представляв державу і молоду Українську армію в багатьох країнах світу.

Ми навмисно не розповідаємо про діяльність Дмитра Антонюка на посаді головного диригента Заслуженого академічного ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України, адже вся вона немов на долоні: на екранах телевізорів, у радіомережі, у тисячах кілометрах гастрольних турів, у концертних виступах просто неба в зоні АТО, на малих і великих сценах країни.

— Я дуже щасливий від того, що мене оточують талановиті люди. Це найвища цінність у моїй роботі, — любить повторювати Дмитро Антонюк.

І сьогодні, як завжди, у нього багато творчих планів, задумів та проектів.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

Оголошується конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Харків:

№п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінювання	Мета проведення оцінювання
1.	Відкритий технічний майданчик загальною площею 1338,0 $м^2$ за адресою: м. Харків, вул. Цементна, 2, в/м № 93, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел.. (057) 700-44-63	25.05.2016	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінювання окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація має надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також термін виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінювання такого майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінювання майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11:00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

Інформація КЕВ м. Запоріжжя МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, проведеного 23.05.2016 р.:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Нежитлові приміщення паркової зони інженерно-аеродромної служби військової частини А3840 — військове містечко № 3, м. Мелітополь загальною площею 1288,0 кв.м, що перебуває на балансі військової частини А3840,22990428, тел. (067) 755-50-76	ПП «Інформ — служба»

***

КЕВ м. Житомир про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 11.05.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 6.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

ПП «Експерт-Сервіс-Консалт» — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при *продовженні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:*

1. Частина нежитлового приміщення складу площею 40,0 $м^2$ в будівлі інв. № 96 за адресою: м. Житомир, пров. Іподромний, 3, військове містечко № 114.

2. Нежитлові приміщення технічної будівлі інв. № 76 площею 252,8 $м^2$; нежитлові приміщення акумуляторної інв. № 70 площею 116,5 $м^2$; нежитлові приміщення складу інв. № 2 площею 477,7 $м^2$; нежитлові приміщення складу інв. № 19 площею 561,4 за адресою: м. Житомир, вул. Щорса,99, військове містечко № 2.

3. Нежитлові приміщення гарнізонного будинку офіцерів інв. № 27 площею 24,42 $м^2$ за адресою: м. Бердичів, вул. Будьонного, 17, військове містечко № 1.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернігів ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернігів, а саме:

Об'єкт № 1: частина нежитлового приміщення будівлі КПП № 86, загальною площею 3,0 кв.м за адресою: Чернігівська область, Чернігівський р-н, смт Гончарівське, в/м № 4.

Орієнтовна дата оцінювання: 15.06.2016р.

Об'єкт № 2: асфальтне покриття загальною площею 1000,0 кв.м за адресою: м. Чернігів, вул. Староказармена дільниця, 2, в/м № 1.

Орієнтовна дата оцінювання: 15.06.2016р.

Об'єкт № 3: нежитлові приміщення будівлі магазину № 185 загальною площею 232,0 кв.м за адресою: Чернігівська область, м. Прилуки, в/м №12.

Орієнтовна дата оцінювання: 15.06.2016р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до КЕВ м. Чернігів конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» .

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності; копії установчих документів претендента; копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.

2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).

3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме — платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація має надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно), на адресу: м. Чернігів, вул. В.Дрозда (Любченка), 19, каб. № 5 до 16 год.

Конкурс відбудеться через 14 к/днів після опублікування цієї інформації в газеті об 10 год. за адресою: м. Чернігів, вул. В.Дрозда (Любченка),19, тел./факс для довідок: (04622) 5-30-27.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, що відбувся 16 травня 2016 року об 10 год., переможцем визнано, ТОВ «Інститут незалежної експертної оцінки» на виконання робіт з оцінювання об'єкту:

— нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 1 військового містечка № 34 , площею 206,40 кв.м, за адресою: м. Київ, вул. Григорія Андрющенка, яке перебуває на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення у будівлі інв. № 68 (плавальний басейн) військового містечка № 64 , площею 36,20 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 6.

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.05.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, інформацію про строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 10 год. 30 хв. 14 червня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто, за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення у будівлі інв. № 97 (спортзал) військового містечка № 64 , площею 10,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 10.

Балансоутримувач: Центральний спортивний клуб Збройних Сил України.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.05.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, інформацію про строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 14 червня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто, за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оцінної діяльності у випадках відчуження списаного військового майна, який відбувся 20 травня 2016 року об 10 годині за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оцінної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 27 квітня 2016 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» № 17(5446) від 5 травня 2016 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв визначених Наказом рішенням комісії оголошено переможцями наступних суб'єктів оцінної діяльності:

за лотом 1 — Товариство з обмеженою відповідальністю «Науковий центр незалежних експертиз»;

за лотом 2 — Фізична особа-підприємець «Суб'єкт оціночної діяльності «МЕДИНЦЕВ М.М.»;

за лотом 3 — Товариство з обмеженою відповідальністю «БІЗНЕС-ОРІЄНТИР»;

за лотом 4 — Фізична особа-підприємець «Суб'єкт оціночної діяльності «МЕДИНЦЕВ М.М.»;

за лотом 5 — Товариство з обмеженою відповідальністю «СЛАВ-КОНСАЛТИНГ».

***

ІНФОРМАЦІЯ КЕВ м. Полтава про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 6.04.2015р. №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за №699/27144, ухвалено рішення про визнання переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна:

— нежитлових приміщень холодного сховища на 40 м/м, інв. № 35, військового містечка № 33, загальною площею 1570,8 кв.м, розташованих за адресою: м. Охтирка Сумської області, що перебувають на балансі військової частини А-4104, з метою визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди;

— нежитлових приміщень будівлі АвіаТЕЧ інв. № 60, військового містечка № 33 загальною площею 729,5 кв.м, розташованих за адресою: м. Охтирка Сумської області, що перебувають на балансі військової частини А-4104, з метою визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди;

— нежитлових приміщень будівлі складу служби АОз, інв. № 74, військового містечка № 33 загальною площею 382,7 кв.м, розташованих за адресою: м. Охтирка Сумської області, що перебувають на балансі військової частини А-4104, з метою визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди;

— нежитлових приміщень будівлі тренажер, інв. № 49, військового містечка № 33 загальною площею 606,30 кв.м, розташованих за адресою: м. Охтирка Сумської області, що перебувають на балансі військової частини А-4104, з метою визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди, **юридичної особи — ТОВ «ОФ Юніт»** та укладення з ним договору на проведення незалежного оцінювання вказаного майна.

***

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оцінної діяльності у випадках відчуження списаного військового майна.

Конкурс відбудеться 10 червня 2016 року об 10:00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України каб. 223.

Об'єкти оцінювання, лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 9 червня 2016 року до 10:00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оцінної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оцінної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подаються на реєстрацію до комісії, на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язково із зазначенням дати проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженим наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції щодо оцінювання військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результат конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежного оцінювання списаного військового майна.

Адреса конкурсної комісії: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефон для довідок: (044) 454-73-26, (044) 454-73-86.

Додаток 1

Перелік
списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

ЛОТ №1

№ пп	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Строк використання (зберігання) років	Опосередкована вартість, тис. грн одиниці	разом	Місцезнаходження
1	Хімічний опріснювач ХО-2	одиниць	905	1980	36	0,0328	29,6840	в/ч А2287, м. Вінниця
2	Хімічний опріснювач ХО-2	одиниць	16	1980	36	0,0096	0,1536	в/ч А2287, м. Вінниця
3	Хімічний опріснювач ХО-2	одиниць	100	1980	36	0,0045	0,4500	в/ч А2287, м. Вінниця
4	Хімічний опріснювач ХО-2	одиниць	200	1980	36	0,0276	5,5200	в/ч А2287, м. Вінниця
5	Хімічний опріснювач ХО-2	одиниць	484	1980	36	0,0421	20,3764	в/ч А2287, м. Вінниця
6	Хімічний опріснювач ХО-2	одиниць	10	1980	36	0,0328	0,3280	в/ч А2287, м. Вінниця

ЛОТ №2

№ пп	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Строк використання (зберігання) років	Опосередкована вартість, тис. грн одиниці	разом	Місцезнаходження
1	АТЗ-4,4-131	одиниць	1	1990	24	16,9	16,9	в/ч А2756, м. Одеса
2	АТЗ-4-131	одиниць	2	1988	26	20,2	40,4	в/ч А1559, м. Балта

ЛОТ №3

№ пп	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Строк використання (зберігання) років	Опосередкована вартість, тис. грн одиниці	разом	Місцезнаходження
1	КІПС В2-75	к-т	1	1967	49	111,9923	111,9923	в/ч А0177, м. Полтава
2	Виріб 5Л94	к-т	1	1983	33	3,9119	3,9119	в/ч А1912, с. Івниця Житомирської області
3	ЗІП-Г до 1Л22	к-т	1	1986	30	152,5457	152,5457	в/ч А0177, м. Полтава
4	ЗІП-Г 1:3 до 1Л22	к-т	1	1986	30	152,5457	152,5457	в/ч А0177, м. Полтава
5	Радіостанція Р-111	к-т	1	1980	36	1,6598	1,6598	в/ч А2984, м. Чернігів
6	Кабельна лінія № 456в, П-296	км	1	1983	33	0,0483	0,0483	в/ч А1283, м. Одеса
7	Кабельна лінія № 457в, П-296	км	0,6	1983	33	0,0488	0,0293	в/ч А1283, м. Одеса
8	Кабельна лінія № 394в, ТППэп 50х2	км	0,21	1985	31	0,1476	0,0310	в/ч А1283, м. Одеса
9	Кабельна лінія № 395в, ТППэп-50х2	км	0,3	1985	31	0,1467	0,0440	в/ч А1283, м. Одеса
10	Кабельна лінія № 396в, ТППэп-100х2	км	3,465	1985	31	0,3020	1,0464	в/ч А1283, м. Одеса
11	Кабельна лінія №10б, ТГ30х2х0,5	км	1,2	1979	37	0,5090	0,6108	в/ч А1283, м. Одеса
12	Кабельна лінія № 11б, ТГ100х2х0,5	км	1,2	1982	34	1,1640	1,3968	в/ч А1283, м. Одеса
13	Кабельна лінія № 1б, ТЗГ-24х4х1,2	км	3,8	1979	37	3,9880	15,1544	в/ч А1283, м. Одеса
14	Кабельна лінія № 2б, ТЗБ-7х4х0,9	км	5,6	1980	36	1,1070	6,1992	в/ч А1283, м. Одеса
15	Кабельнак лінія № 3б, ТЗБ-7х4х1,2	км	3,8	1979	37	1,7790	6,7602	в/ч А1283, м. Одеса
16	Кабельна лінія № 8б, ТЗБ-4х4х1,2	км	1	1980	36	0,8050	0,8050	в/ч А1283, м. Одеса
17	Кабельна лінія № 9б, ТЗГ-7х4х1,2	км	0,98	1980	36	1,0755	1,0540	в/ч А1283, м. Одеса
18	Кабельна лінія № 556в, МКСБ-4х4х1,2	км	25,78	1981	35	1,4210	36,6334	в/ч А1283, м. Одеса
19	Кабельная лінія № 57в ВЗ-190 гром.полоса ТПП-100х2х0,4	км	0,55	1982	34	0,3690	0,2030	в/ч А1283, м. Одеса
20	Кабельна лінія № 722в ТЗАВБ-7х4х1,2	км	7,4	1978	38	2,7010	19,9874	в/ч А1283, м. Одеса

Додаток 2
Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ____________________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це у відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті) ______________________________
Місцезнаходження (місце проживання) ______________________________

-------------- --------------- --------------- -----------------------
(телефон) (телефакс) (телекс) (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"__________ 20___ р. ___________________________
(дата заповнення заяви) (підпис керівника)
М.П.

ЧЕРВЕНЬ

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

1 червня — **Міжнародний день захисту дітей**
6 червня — **День журналіста України**
19 червня — **День Святої Трійці**
19 червня — **День медичного працівника**
22 червня — **День скорботи й вшанування пам'яті жертв війни в Україні**
26 червня — **День молоді**
28 червня — **День Конституції України**

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 51118 Замовлення 47267

Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Сергій ВОРОНКОВ, Вадим КОВАЛЬОВ,

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114
9 771029 911004